Breza

VELJAČA 2011.

10 KN

ŠKOLSKI LIST OŠ „I. G. KOVAČIĆ" DUGA RESA, PŠ GRABRK I PŠ BOSILJEVO

Broj 8

tema broja

SNOVI

Breza
list učenika OŠ „I. G. Kovačić" Duga Resa,
PŠ Bosiljevo i PŠ Grabrk,
br. 8, šk. god. 2010./2011.
veljača 2011.

Josipa Jelačića 8
47250 Duga Resa
tel. 047 841 114
os-duga-resa-002@skole.t-com.hr
http://www.os-igkovacic-dugaresa.skole.hr

Za izdavača:
Sanja Ferkula, prof.

Urednica i voditeljica novinarske družine:
Gordana Šutej, prof.

Članovi novinarske družine:

Glavni urednik: Karlo Mihalić (7.b)

Zamjenice gl. urednika: Franka Kasunić (7.a), Matea Frketić, (8.b)
Uredništvo: Anamarija Bošnjak, Valentina Trupković, Ivan Palajsa (8.b), Kristina Čurilović (8.a), Valentina Ivšić, Antea Mejaški, Franka Resovac, Klaudija Ulaković (7.b), Lucija Trgovčić (6.a)
Novinarke: Laura Radočaj (5.a), Paulina Strgar (5.b)
Suradnik: Domagoj Šebalj (7.b)

Lektura:
Gordana Hrgovan, prof.
Likovni i literarni radovi: učenici OŠ „I.G.Kovačić", PŠ Bosiljevo, PŠ Grabrk

Izbor likovnih radova:
Ivančica Pereško, učiteljica likovne kulture

Fotografije:
Članovi novinarske družine, voditeljica, ravnateljica, učitelji
Lucii (str.13)
Marin Belavić (str. 14)

Fotografija na naslovnoj stranici:
Lana Ćosić, prof.

Tisak:
Grafički zavod Hrvatske, d.o.o., Zagreb
naklada 300 komada

Poštovani čitatelji!

Pred vama je osmi broj Breze! Kao što vidite, u novom, modernijem izdanju. Nadamo se da će vam se svidjeti. Mi mislimo da je jako fora ovaj naš look. Ako slučajno pronađete koju tiskarsku grešku, to je stoga što volimo pisati tekstove last-minute. No, da vas ne gnjavim, počnimo s našom Brezicom.

U ovom broju otputovat ćemo daleko u nebesa, u čudesni svijet snova. Jeste li se ikada upitali što se događa dok spavate? Ili kako ostvariti snove? Evo prilike da saznate, bez da tražite po internetu ili u nekim ultra debelim knjigama (tko voli takve?)... Posvetili smo Brezu snovima jer mislimo da je važno da učenici obrate pažnju onome što žele ostvariti u životu.

Tu su i nezaobilazne vijesti iz škole, zanimljivi razgovori, portreti izuzetnih učenika, izvješća s natjecanja, sjećanja na priredbe i fešte, reportaža o jednom zaboravljenom dvorcu, prilozi iz kulture, sporta, literarni i likovni radovi učenika naše lijepe eko škole. Na zadnjim stranicama Breze pronaći ćete neke nove rubrike (zbog kojih smo svi veoma uzbuđeni!) i, kao i uvijek, za vas zafrkante, biseri iz školskih klupa. Časopis je preuzela nova, mlađa grupa novinara i nadamo se da će vam se svidjeti naši radovi u koje smo uložili puno truda.

Puno, puno hvala svima koji su nam pomagali i koji su ustupili svoje radove za Brezu. Joj da! Da ne zaboravim spomenuti našu vrijednu profesoricu (i moju razrednicu) Gordanu Hrgovan koja je marljivo pregledavala naše tekstove i tražila pravopisne, gramatičke, stilske, kulturističke i što ja znam kakve greške, puno hvala!

Da vas dalje ne zadržavam, uživajte u čitanju!

Pozdravi od vašeg glavnog urednika! ☺

Karlo Mihalić, 7. b

Gdje je što

Vijesti	3
Snovi	8
Škola i mi	16
Razgovor s Ivankom Boljkovac	22
Kultura	24
Zaboravljeni dvorac	26
Sport	28
Jedan dan u Budimpešti	30
Stvaraonica	31
Predstavljamo	34
Školska moda	36
Zabavni kutak	38

Priznanje za školski vrt

VOLIMO ZELENO

Naš školski vrt osvojio je priznanje i poklon Školske knjige na svečanosti proglašenja najljepših školskih vrtova na Hrvatskoj radioteleviziji (26.11.2010.).

Izbor za najljepši školski vrt je projekt u kojem se u uređenju i ljepoti školskog okoliša natječu osnovne i srednje škole iz cijele Hrvatske. Već šesnaest godina provodi ga HRT zajedno s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i športa. 2006. godine naš školski vrt bio je uvršten među šesnaest najljepših u Republici Hrvatskoj. Ove godine odabran je među šest najboljih. Škola je dobila priznanje i poklon – petnaestak knjiga izdavačke kuće Školska knjiga.

Titulu pobjednički vrt u kategoriji kontinentalnih vrtova ravnopravno dijele OŠ „Visoko" iz Visokog u Varaždinskoj županiji i OŠ „Alojzije Stepinac" iz Krašića u poznatoj Dolini kardinala. Pobjedničkim školama, osim priznanja, dodjeljuje se i 10 000 kuna za daljnje uređenje školskog vrta.

Lucija Trgovčić, 6. a

Što sve raste u školskom vrtu?

Okoliš škole krase brojne vrste stabala –šimšir, jela, orah, trešnja, breza, katalpa, ginko, čempres, smreka, bukva, bazga, srebrna smreka, tri vrste javora, lipa, ariš, bor, magnolija... – mnoštvo grmova – juniperus, tuja, mahonija, lijeska, suručica, forzicija, sorbus, pajasmin, japanska jabuka, jorgovan... – živice – juniperus, šimšir. U vrtu se nalaze i tri kamenjara s mnoštvom vrsta trajnica i sukulenata od kojih su neke – pješčanica, zvjezdan, klinčić, plamenak, jaglac, kamenika, čuvarkuća, rožac, ivica, đurđica, perunika...Uređen je voćnjak s jabukama i kruškama, koji je bio zapušten, a nalazi se uz školski vrt. Školski vrt je dom mnogim pticama, za koje su postavljene kućice, i vjevericama koje često možemo vidjeti kroz školske prozore.

Novo u školi

Usprkos krizi Ministarstvo znanosti obrazovanja i športa uložilo je 266 563,14 kn u našu školu u 2010. godini.

Kad smo u rujnu prošle godine došli u školu, dočekale su nas mnoge novine. U nekim učionicama postavljeni su novi parketi, a u nekima uređeni stari. Za uređenje podova utrošeno je 110.198,16 kn. Oličeni su zidovi u učionicama, nabavljena nova informatička oprema U matičnoj školi četiri stolna računala, pet prijenosnih i tri LCD projektora, optički miševi i tastature. U PŠ Bosiljevo učenici i nastavnici moći će koristiti pet novih računala i internet.

I u PŠ Grabrk ima novosti. Tamo je izmijenjeno krovište. Vrijednost radova je 74 907,00 kuna. Dodatno je uređen i okoliš škole.

Ali, i to nije sve! U matičnoj školi izmijenjena je peć za centralno grijanje, a vrijednost nove je 81 457,98 kuna. Moramo naglasiti da učenici znaju cijeniti urednost i uređenost školskog prostora. U školi nije zabilježeno namjerno uništavanje imovine.

U godini u kojoj smo slavili 50 godina rada škole MZOŠ i Grad Duga Resa postigli su dogovor o izgradnji trodijelne školske sportske dvorane. Ministarstvo će sudjelovati u financiranju dvije trećine, a Grad jedne trećine troškova. Bila je to lijepa rođendanska čestitka.

Anamarija Bošnjak 8. b

U SJEĆANJE **Ana Cvitković**

Ana Cvitković, učiteljica tehničke kulture i fizike, preminula je 14.07.2010. godine napustivši nas tako u žaru ljeta, tiho i samozatajno kao što je živjela i radila.

Rođena je 17. 12. 1953.godine u Dugoj Resi. Završila je Pedagošku akademiju u Zagrebu te stekla VŠS i stručno zvanje nastavnika tehničke kulture i fizike. Do svoje teške bolesti i prerane smrti predano i s ljubavlju obavljala je učiteljski posao. Dvadesetak godina radila je u karlovačkim osnovnim školama, a onda 01.12. 1999.godine konačno dolazi raditi u svoj rodni grad u OŠ „Ivan Goran Kovačić" Duga Resa što je godinama priželjkivala i čemu se nadala.

U OŠ „Ivan Goran Kovačić" Duga Resa s puno iskustva, ali i onim istim početničkim žarom i ljubavlju, nastavlja obavljati učiteljski posao odgajanja i obrazovanja svojih mladih sugrađana. Uvjereni smo da će je svi oni pamtiti kao dragu učiteljicu, brižnu razrednicu i plemenitu osobu.

I kolege i kolegice s kojima je radila nosit će je u svojim srcima i mislima pamteći svaku njenu lijepu riječ, osmjeh, pomoć, druženje i suradnju. Učiteljica i kolegica Ana ispraćena je dostojanstveno i s poštovanjem na zadnji počinak u pratnji brojnih učenika i njihovih roditelja te svojih kolega i kolegica.

Ivanka Železnjak, prof. pedagogije

USPJEH UČENIKA NA KRAJU 1. POLUGODIŠTA ŠKOLSKE GODINE 2010./11.

219 uzornih učenika

Koliko nas ima?

U OŠ „Ivan Goran Kovačić" Duga Resa tijekom 1. polugodišta 2010./11. nastavu je u matičnoj i područnim školama Bosiljevo i Grabrk pohađalo 379 učenika (218 dječaka i 161 djevojčica).

Nastavlja se trend pada broja učenika pa je tako 16 učenika manje u odnosu na isto razdoblje prošle školske godine. U odnosu na spol i dalje se uočava pad broja djevojčica (-17), a porast broja dječaka (+1).

Tijekom 1. polugodišta nastavu je pohađalo 47 prvašića što je za 7 učenika više u odnosu na prošlu školsku godinu. Oni nisu brojčano ocjenjivani.

Manje negativnih ocjena

Od ukupno 332 učenika (od drugog do osmog razreda) njih 298 ili 90 % pozitivno je ocijenjeno, a 34 učenika ili 10 % negativno, s jednom ili više ocjena. Uspjeh je za 2 % bolji u odnosu na isto razdoblje prošle školske godine.

U razrednoj nastavi (od drugog do četvrtog razreda) svih 127 učenika pozitivno je ocijenjeno.

U predmetnoj nastavi negativno su ocijenjena 32 učenika u matičnoj školi i 2 učenika u PŠ Bosiljevo. 34 negativno ocijenjena učenika imaju ukupno 68 negativnih ocjena.

U odnosu na isto razdoblje prošle školske godine imamo 7 negativno ocijenjenih učenika manje i 16 negativnih ocjena manje.

Najviše negativnih ocjena je iz matematike (21), engleskog jezika (19), povijesti (15), hrvatskog jezika (12) i prirode (1). U odnosu na prošlu školsku godinu smanjen je broj negativnih ocjena iz hrvatskog (-11) i engleskog (- 5) jezika.

Najviše je negativno ocijenjenih učenika (16) s jednom negativnom ocjenom, s tri i više ih je 10, a s po dvije negativne ocjene je 8 učenika.

Vladanje se boduje

Učenici su ove školske godine na kraju 1. polugodišta ocjenjivani i iz vladanja. Najviše učenika, njih 219 ili 58 % ocijenjeno je ocjenom uzoran, 150 ili 39 % učenika ocjenom dobar, a samo 10 ili 3 % učenika ocjenom loše.

Podsjećam učenike 7. i 8. razreda da se od prošle školske godine kod upisa u 1. razred srednje škole, uz uspjeh učenika iz pojedinih nastavnih predmeta i općeg uspjeha u 7. i 8. razredu, jednim bodom boduje uzorno vladanje ako je ostvareno na kraju 7. i 8. razreda.

Novi pravilnik o ocjenjivanju

Krajem rujna 2010. na snagu je stupio i novi Pravilnik o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi koji je dostupan učenicima i roditeljima na mrežnim stranicama Agencije za odgoj i obrazovanje.

Iz Pravilnika bih naročito istaknula važnost izrade okvirnog vremenika pisanih provjera znanja koji je svaka škola dužna imati za tekuću godinu. Njegova bi primjena trebala rezultirati boljom pripremljenošću učenika, odnosno boljom ocjenom te smanjivanjem straha i stresa od testiranja.

Samo hrabro

Roditelji, pomozite djetetu u ispravljanju negativnih ocjena, a nemojte ga zbog njih okrivljivati i vrijeđati. Konkretna pomoć i ohrabrivanje djetetu je od izuzetne važnosti. Ako ne možete sami pomoći, potražite osobu koja može. Svakodnevno potičite djecu i ukazujte im na važnost izvršavanja svakodnevnih dužnosti i obveza u školi i u obitelji.

U svojim obiteljima njegujte i ističite istinske ljudske vrijednosti koje će vaša djeca upijati i pretočiti u odnose s drugima. Bit će vam na ponos i diku!

Ivanka Železnjak, prof. pedagogije

Natjecanja

U školskoj godini 2009./2010. bili smo treći po uspješnosti na natjecanjima i smotrama u usporedbi s drugim školama Karlovačke županije. Možemo se pohvaliti jednim prvim, s tri druga i četiri treća mjesta na županijskim natjecanjima, prvim mjestom na Eko- kvizu i plasmanom GLOBE grupe na državnu smotru. Tri rada naših učenika predložena su za državnu LIK smotru a školski list Breza predložen je za državnu razinu Lidrana. Odlični su bili i sportaši.

Najuspješniji na županijskim natjecanjima

Barbara Erdeljac – 1. mjesto – matematika
Kristijan Kovče – 2. mjesto – matematika
Luka Markušić – 2. mjesto – engleski jezik
Kristjan Knežić – 2. mjesto – informatika
Dolores Šebalj – 3. mjesto – hrvatski jezik
Lucija Lesić – 3. mjesto – hrvatski jezik
Bruno Novosel – 3. mjesto – matematika
Ivana Radočaj – 3. mjesto – njemački jezik

Uspješna godina

Županijski susret LiDraNo 2010. održan je u Zorin domu u Karlovcu (11. 2. 2010). Predstavnici naše škole bili su Borna Biondić, s literarnim radom „Stvarnost ili san", Dolores Šebalj sa samostalnim novinarskim radom „Kaleidoskop vrijednosti" i školski list „Breza". Voditeljice ovih učenika su profesorice Gordana Hrgovan i Gordana Šutej.

„Breza" je odabrana među tri najbolja školska lista i predložena za državnu smotru. To znači da je ušla u konkurenciju 92 školska lista od kojih je državno povjerenstvo odabralo 20 za državni LiDraNo. Ovaj put, nažalost, Breza nije bila pozvana.

Županijsko natjecanje iz hrvatskog jezika na kojem je sudjelovalo 55 učenika održano je u OŠ Mahično (25. veljače 2010.). Predstavnice naše škole bile su odlične. U kategoriji sedmih razreda Barbara Erdeljac je osvojila peto mjesto. Mentorica joj je bila profesorica Blanka Smičiklas. U kategoriji osmih razreda Dolores Šebalj i Lucija Lesić dijele treće mjesto, Ivana Radočaj je bila peta, a Manuela Škarjak dvadeseta. Mentorica ovih učenica je profesorica Gordana Hrgovan.

Na županijskom natjecanju iz engleskog jezika drugo mjesto pripalo je Luki Markušiću iz Područne škole Bosiljevo. Mentor je nastavnik Željko Cvetković. Natjecanje je održano u karlovačkoj OŠ Grabrik (2.3. 2010.), a na njemu je sudjelovalo 30 učenika iz 12 škola.

Natjecanje u poznavanju njemačkog jezika održano je u Lasinji (4. 3. 2010.). Ivana Radočaj osvojila je treće, a Lucija Lesić deseto mjesto. Mentorica je nastavnica Gordana Kurs.

Jedanaest učenika naše škole sudjelovalo je na **Županijskom natjecanju iz matematike** održanom u Vojniću (15.3. 2010.). Najuspješniji učenici su: Kristjan Kovče – drugo mjesto u kategoriji petih razreda, mentorica profesorica Tatjana Kovče; Bruno Novosel – treće mjesto u kategoriji šestih razreda, mentorica profesorica Mirjana Puljar; Barbara Erdeljac – prvo mjesto u kategoriji sedmih razreda, mentorica profesorica Mirjana Puljar.

Na natjecanju iz **informatike** vrlo uspješan je bio Kristijan Knežić, osvojio je drugo mjesto. Mentorica je učiteljica informatike Snježana Černelić

Na smotri **likovnih radova LIK** radovi troje učenika predloženi su za državnu smotru. Mentorica je učiteljica likovne kulture Ivančica Pereško, a učenici su – Veronika Knežić, Valentina Pogačić i Domagoj Arlešić.

Osim na spomenutim, sudjelovali smo i na županijskim natjecanjima iz biologije, povijesti i vjeronauka.

Možemo zaključiti da su i učenici i učitelji bili jako marljivi i dobro se pripremali za natjecanja. Čestitamo im i želimo puno uspjeha na natjecanjima i ove godine.

Klaudija Ulaković, 7. b

EKOLOŠKI KVIZ „LIJEPA NAŠA"

Ponovo na državnom

Ekipa naše škole uspješno je nastupila na Eko-kvizu i ove godine. Veronika Knežić, Domagoj Šebalj, Doris Mržljak i Dolores Šebalj pod vodstvom mentorice Vedrane Čop bili su prvi na županijskom natjecanju te predstavljali školu na državnom Eko-kvizu u Puli u ožujku 2010.

Odgovorili smo na zadnje pitanje na županijskom natjecanju i čekamo. U zraku se osjeća nervoza. Treba nam 5 bodova da nas OŠ „Grabrik" ne može sustići. Povjerenstvo uzme ocjenu, drži je prekrivenu, diže je... Članica povjerenstva kaže: „To je sve što je trebalo reći, od riječi do riječi", i pokaže peticu. Nismo mogli vjerovati da drugu godinu za redom idemo na državno natjecanje. Bili smo tako ponosni što smo obranili naslov najbolje škole u županiji. Za to su zaslužni Veronika Knežić (5. razred), Domagoj Šebalj (6. razred), Doris Mržljak (7. razred), Dolores Šebalj, (8. razred) te naša mentorica prof. Vedrana Čop.

Nakon dugog očekivanja došao je dan polaska na državno natjecanje – 12.03.2010. Došli smo pred školu u 7 sati ujutro. Vozili smo se 3 i pol sata do Pule, točnije do Verudele. Verudela je dio Pule u kojem se nalazi naš hotel. Do hotela „Palma" došli smo u 10,30 sati. Hotel ima 3 zvjezdice i krasno je uređen. Malo poslije dolaska vidjeli smo da dolazi i ekipa iz OŠ „Grabrik", također iz naše županije. U 16 sati smo imali prezentaciju. Ovogodišnja prezentacija govorila je o edukativnim pločama koje je naša škola postavila u centru Duge Rese. Osvojili smo 26 od mogućih 30 bodova, što je stvarno dobar rezultat. Profesorica je rekla: „Super, imamo 2 boda više nego lani!" Sljedeće jutro u 9 sati slijedio je pismeni dio natjecanja. Ispituje se gradivo iz prirode, geografije, biologije, kemije i vjeronauka. Dok je povjerenstvo ispravljalo testove, učenici su razgledavali Pulu. Po povratku smo vidjeli rezultate pismenog dijela natjecanja na kojem smo osvojili 22 od 40 bodova. Dolores je dobila 7, ja 6, Veronika 5, a Doris 4 boda. Bili smo sretni, ali bodova nije bilo dovoljno. Trebala su nam još 3 boda. Međutim, i s plasmanom na deseto mjesto možemo biti zadovoljni jer je na kvizu sudjelovao velik broj škola iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije i Mađarske.

Domagoj Šebalj 7. b

GLOBE grupa na Državnoj smotri

31. ožujka 2010. na međužupanijskoj GLOBE smotri učenice osmih razreda matične škole Maja i Monika Kovačić te učenica 7. razreda PŠ Bosiljevo Gorana Grguraš prezentirale su rad grupe i školski GLOBE plakat. Voditalj i mentor im je bio učitelj Vjekoslav Novak. Komisija na toj razini natjecanja predložila ih je za sudjelovanje na državnoj smotri.

Od 23. do 25. svibnja 2010. godine ekipa je sudjelovala na državnoj smotri 13. GLOBE natjecanju održanom u Zadru. Ekipu škole predstavljale su iste učenice, jedino je Maju Kovačić zamijenila Katarina Benić koja također pohađa 8. razreda matične škole. Tijekom dva dana organizirano su razgledale sunčani Zadra u pratnji turističkog vodiča. Ekipe su bile smještene u hotelu „Donat", a domaćin su im bile Hoteljersko-turistička i Ugostiteljska škola iz Zadra. Za vrijeme smotre prezentiran je plakat, a natjecanje je održano po principu – orijentacijsko trčanje zajedno s kviz pitanjima. Osim službenog dijela, učenice su sudjelovale i u natjecanju u raznim igrama. Ekipa je zauzela 35. mjesto, dok je Gorana Grguraš zauzela 1. mjesto u trčanju s jajetom u žlici.

U svakom slučaju mislimo da su se učenice dobro provele, a u natjecanju im želimo više sreće sljedeće godine.

Karlo Mihalić, 7. b

TEMA BROJA

Nemojte nikada prestati sanjati

Što bi mogao poduzeti da ostvariš svoj san? Što je utjecalo na tebe da želiš baš to? Koje osobine ti mogu pomoći da dođeš do cilja? Što bi te moglo spriječiti? Očekuješ li da ćeš uspjeti? To su pitanja koja smo u anketi postavili učenicima predmetne nastave.

Čitajući na sastanku novinarske grupe intervju s profesorom Ivanom Đikićem došli smo na ideju da o snovima pišemo u Brezi, da to bude naša tema broja. O snovima kao o „duševnoj aktivnosti za vrijeme spavanja" ali i „velikim životnim željama" (Rječnik hrvatskoga jezika, Šonje).

Mnoga djeca i tinejdžeri imaju posebno zanimljive snove jer puno maštaju, zamišljaju se negdje na vrhu karijere, bogati i sretno zaljubljeni. Kako sebe zamišljaju naši učenici, što žele postati i o čemu sanjaju, saznali smo provevši anketu u petom i sedmom razredu. Sudjelovala su 72 učenika.

Prvo pitanje u anketi bilo je „**Imaš li svoj san o tome što bi želio/željela postati kad odrasteš?** 52 učenika (78 %) je navelo konkretno zanimanje kojim bi se željelo baviti u budućnosti, a samo 20 učenika ima općenite želje (npr. biti dobar čovjek, završiti dobru školu, pomagati ljudima, itd.) Zanimanja su bila zaista različita: od frizerki, poštara i konobara do farmaceuta, odvjetnika, znanstvenika pa sve do predsjednika. Zanimljivo je da učenik koji bi htio biti predsjednik ne zna točno napisati tu riječ (prijecjednik). Najzastupljenije zanimanje koje su odabrali je biti sportaš (13 učenika), a najpoželjnije bi bilo biti nogometaš (slavan, naravno).

Drugo pitanje bilo je: **„Tko ili što je utjecalo na tebe da želiš baš to?"** Većina je učenika odgovorila da nitko nije utjecao na njih. Na neke su utjecali roditelji i prijatelji (8%), a na neke televizija i časopisi (12%).

„Što bi mogao/mogla poduzeti da ostvariš svoj san?", bilo je treće pitanje. Učenici su vrlo ujednačeno odgovorili da se treba jako truditi kako bi se postigao cilj. Što znači da su učenici svjesni da nadarenost nije dovoljna za uspjeh. Skoro svi su naveli da je za ostvarenje sna najvažnije obrazovanje i škola (fakultet) za željeni posao.

Četvrtim pitanjem željeli smo saznati koliko učenici zapravo poznaju sami sebe i jesu li svjesni svojih mogućnosti i **osobina koje ih mogu dovesti do ostvarenja sna**. Na listi poželjnih osobina prvo mjesto zauzima upornost pa zatim dobrota, hrabrost, mudrost i maštovitost.

U 5. pitanju saznali smo znaju li učenici **što ih sve može spriječiti**. Čak 21% učenika misli da ih ništa ne može spriječiti. To zvuči vrlo samouvjereno. Možda nisu svjesni kako je lako odustati. 14 % učenika misli da ih mogu spriječiti loše ocjene u školi. Samo 2 učenika su spomenula „nedostatak novca" što začuđuje u ovo vrijeme krize.

Na kraju smo učenike pitali što misle, **hoće li uspjeti?** 64% učenika je sigurno da će uspjeti, a 11% učenika misli da neće. Preostalih 25 % su odgovorili: „Možda".

Zaključujemo da učenici dosta trezveno razmišljaju o odabiru zanimanja. Čini nam se da su previše skromni u svojim maštanjima. Možda na to utječe loša gospodarska situacija u Hrvatskoj, beznađe koje se širi svuda oko nas. Nadamo se da će biti uporni. Talent je samo podloga za ostvarenje sna, a do cilja nas može dovest samo naš vlastiti trud. Treba iskoristiti svaku priliku, a ne čekati „životnu šansu" jer uspjeh ne dolazi preko noći.

Na sljedećim stranicama govorimo o zdravlju, obrazovanju i važnosti snova, a razgovarali smo sa psihologinjama Majdom Rijavec i Brankom Jakelić o istoj temi. Možda pronađete koristan savjet koji će vam pomoći da ostvarite svoj san. Za kraj jedan citat iz knjige *Čuda se ipak događaju*, Majde Rijavec: „Svaki čovjek ima svoje snove. Neki ih nikada ni ne pokušaju ostvariti. Oni zasigurno neće uspjeti."

Antea Mejaški, 7. b

Iz intervjua s dr. sc. Ivanom Đikićem

„Nemojte nikada prestati sanjati, jer je cijeli život ispred vas i ne znate što će od vas postati, gdje ćete živjeti i raditi….Morate sanjati, imati nešto čime ćete sebe ostvariti, postići da vas talent vodi u životu…

Morate shvatiti da Ljudi koji postižu vrhunske rezultate u bilo kojem području imaju talent, ali taj talent moraju obogatiti nevjerojatnim radom, naporom i obiteljskom podrškom. Uvijek je pitanje gdje su naše granice. Obično se kaže da je samo nebo granica, međutim granica je jedino u nama samima, jer mi definiramo koliko ćemo u životu postići, gdje ćemo stati i koliko ćemo napora uložiti u ostvarenje vlastitih snova." (Školske novine, br. 16, travanj 2010.)

TEMA BROJA

Razgovor s Majdom Rijavec

Napravite PLAN i započnite

Bez obzira imate li jasnu sliku o tome što želite postići u životu ili ste izgubljeni u sanjarenjima, dobro će vam doći poneki savjet poznate psihologinje, autorice brojnih knjiga iz područja popularne psihologije, docentice na Učiteljskoj akademiji u Zagrebu – Majde Rijavec.

Snovi se ne ostvaruju preko noći

Smatrate li talent show dobrom prilikom za ostvarenje sna?

Svaka prilika da pokažemo u čemu smo dobri je – dobra prilika. Ako smo za nešto talentirani, ako uporno vježbamo, ako smo u tome dobri, onda to treba i pokazati. Pa ako uspijemo – odlično. A ako ne uspijemo, barem možemo sebi reći da smo pokušali. Možda se ispostavilo da nismo toliko talentirani kao što smo mislili pa je bolje da se ostavimo „ćorava posla". Možda shvatimo da talent nije dovoljan i da smo trebali više vježbati. U svakom slučaju to može biti zanimljivo i zabavno životno iskustvo. Ako ga ne shvatimo preozbiljno. Naime, pobjednik je samo jedan pa treba biti spreman i na poraz.

Kako uskladiti svoje ambicije i mogućnosti?

Mnogi mladi ljudi imaju velike snove i ciljeve, ali dakako da ih nije lako ostvariti. Mnogi postaju nestrpljivi i nezadovoljni pa brzo odustaju jer misle da neće uspjeti. No, od svojih snova ne treba odustati. Da ne bismo izgubili volju, dobro je postaviti manje ciljeve koji će nas postupno dovesti do ostvarenja svojih snova. Snovi se ne mogu ostvariti preko noći, ali put k njihovom ostvarenju započinje prvim korakom. Tako ako sanjate kako ćete jednog dana napisati knjigu i postati slavan pisac – započnite. Knjigu nije lako napisati, ali kratku priču i nije tako teško. Odlučite da ćete svaki dan pisati najmanje pola sata. Čak i kada nemate puno vremena pola sata možete uvijek pronaći. Možda ćete napisati svega nekoliko redova dnevno, ali jednog dana će vaša priča biti gotova. A onda je pošaljite u neki časopis. Tako su počeli mnogi poznati pisci. Za sve drugo vrijedi isti „recept". Pronađite nešto što vam dobro ide i u čemu želite uspjeti, napravite neki plan – i započnite. Ako započnete – možda ćete nešto i napraviti. Ako ne započnete – sigurno nećete.

Koliki je udio talenta a koliki truda potreban za uspjeh?

Poznati znanstvenik Thomas Alva Edison (inače izumitelj električne žarulje – kao što vjerojatno znate) izjavio je „*Success is 10 percent inspiration and 90 percent perspiration.*" („Uspjeh je 90 % posljedica znojenja, a 10 % posljedica inspiracije"). I ja bih se složila s tim. Možemo imati puno talenta, ali bez rada nema ništa. Dražen Petrović nikad ne bi postao košarkaški Mozart da nije nakon treninga, kad bi svi otišli, ostajao još dva sata i naporno trenirao.

Mislite li da prevelika slava može nekom 'udariti' u glavu?

Dakako da može. I to ne samo prevelika, nego i ona manja. Ako se pojavljujemo na televiziji i u novinama i ako nas ljudi prepoznaju na ulici – vrlo je lako umisliti se i povjerovati

Postoji li recept za sreću?

Kroz čitavu svoju povijest ljudi pokušavaju pronaći odgovor na pitanje *Kako biti sretan?* Filozofi, znanstvenici, pisci, pjesnici – svi oni su na svoj način pokušavali odgovoriti na ovo pitanje i naći recept za sreću. Na žalost, točnog recepta (kao u kuharici) nema. Ali istraživanja u psihologiji ipak daju neke naznake o tome što razlikuje sretne ljude od onih nesretnih ili manje sretnih. Ako baš moram napisati recept, vjerojatno bi izgledao ovako:

- 1 šalica samopoštovanja
- 2 šalice optimizma
- nekoliko dobrih prijatelja
- 1 bračni ili ljubavni partner
- 2 litre tjelesnog vježbanja
- 1 ispunjavajući posao (ili barem takav hobi)
- 1 pristojna plaća
- prstohvat dobroga zdravlja
- kriška duhovnosti ili religioznosti

Upute:

Dobro izmiješati, posipati smislom i servirati sa smiješkom.

da smo nešto posebno, da smo zbog toga bolji od drugih. A to može biti vrlo opasno. Istraživanja su pokazala da su sretniji oni ljudi kojima je u životu stalo do prijateljstva, ljubavi, pomaganja drugima i osobnog razvoja, dok novcu, slavi i izgledu pridaju manju važnost. Nema ništa loše u slavi, ali ako nam postane najvažnija stvar u životu, vjerojatno nas neće usrećiti.

Osobine dobrog čovjeka

Koje osobine mogu pomoći čovjeku da dostigne vrhunac svog psihičkog razvoja?

Mislim da je na to pitanje najbolje odgovoriti ako opišem što čini pozitivnu ili dobru osobu.

Mudrost i znanje – Pozitivna osoba ima puno znanja i ideja. Kreativna je i stalno želi naučiti ili stvoriti nešto novo. Ali, to nije samo nakupljeno znanje koje ničemu ne služi. Pozitivna osoba je i mudra i koristi svoje znanje da bi bolje razumjela i sebe i druge.

Odvažnost – Ništa nam ne vrijedi što puno znamo ako nismo spremni ništa učiniti. Pozitivna osoba ima hrabrosti napraviti ono što smatra ispravnim čak i kad je to teško ili se toga boji.

Humanost – Pozitivna osoba želi dobro ljudima. Mnogi ljudi u povijesti bili su pametni, puno su znali i bili odvažni, ali su bili nehumani. Vjerojatno ih ne moram nabrajati – možete ih naći u svakom udžbeniku iz povijesti.

Pravednost – Pozitivni ljudi su pravedni. Oni sve tretiraju na isti način i nikoga ne diskriminiraju zbog spola, rase, vjere, nacionalnosti, seksualne orijentacije ili bilo čega drugog. Oni ne misle samo kako da njima bude dobro. Stalo im je do toga što se događa u njihovom razredu, školi, susjedstvu, kvartu, gradu, državi i cijelome svijetu. Ako misle da nešto ne valja, uvijek su spremni učiniti koliko mogu da to poprave. Poput srednjoškolaca Pavla Škoke Gavranovića i Kristijana Vincetića – dobitnika nagrade „Luka Ritz – Nasilje nije hrabrost".

Umjerenost – Pozitivni ljudi su naučili kontrolirati svoje emocije pa prvo razmisle o posljedicama, a onda nešto učine. Lako je naljutiti se i posvađati s nekim jer smo izgubili živce. Ili još gore – potući se. Puno je teže kontrolirati svoju ljutnju i razmisliti kako riješiti problem. Pa i oprostiti onome koji nas je povrijedio.

Optimizam – Pozitivni ljudi su optimisti. Oni i u teškim životnim situacijama uspijevaju pronaći nešto dobro. I kad stvari ne idu kako su htjeli, oni ne očajavaju i vjeruju da će pronaći način da ostvare to što žele. A ne kaže narod uzalud „tko traži taj i nađe"

Depresija

Zašto su neki ljudi depresivni?

Ne postoji samo jedan uzrok depresije, možemo biti depresivni zbog različitih razloga.

Kod nekih ljudi to je posljedica određenih abnormalnosti u funkcioniranju mozga. Depresivni možemo biti i ako doživimo neku traumu ili stres – razvod roditelja, prekid ljubavne veze, prometnu nesreći i slično, a ponekad uzrok može biti i neka veća promjena u životu poput promjene škole ili mjesta boravka. A neki ljudi su po prirodi pesimistični i na stvari gledaju crno pa su stoga najčešće loše raspoloženi.

Povremena loša raspoloženja su normalna pojava, pogotovo kod mladih. No, ako smo često depresivni i to nas ometa u svakodnevnom životu, možemo potražiti pomoć stručnjaka.

Zašto sve češće mladi padaju u depresiju?

Živimo u kriznom vremenu kada nije lako pronaći svoje mjesto pod suncem. No, stvari su takve kakve jesu. Od kukanja i očajavanja nema previše koristi, to neće ništa promijeniti. Svako jutro postavite sebi pitanje *Što mogu danas učiniti da meni i ljudima oko mene bude bolje?* – iznenadit ćete se kako je raditi nešto zabavno, zanimljivo, izazovno ili korisno dobar lijek protiv depresije.

Što mislite o emo pokretu?

Mladi ljudi oduvijek su bili skloni stvarati različite pokrete i na taj način tražiti sebe i svoje mjesto u svijetu. Svi želimo pripadati negdje i družiti se s ljudima koji misle i osjećaju slično kao i mi, onima koji nas razumiju. Po tome emo pokret nije različit od drugih sličnih pokreta.

Činjenica je da je emo glazba vrlo emocionalna i govori o osjećajnosti, zbunjenosti, depresiji, usamljenosti i ljutnji. Tekstovi znaju biti mračni i često govore o tome kako je život težak i bolan. No, nema ozbiljnih dokaza da su pripadnici ovog pokreta skloniji depresivnosti, samoozljeđivanju ili samoubojstvima više od drugih. Za većinu je to samo način da pronađu prijatelje, privuku pažnju ili izgrade neki svoj identitet.

Ako želiš biti sretan sat vremena, idi prileć'.
Ako želiš biti sretan cijeli dan, idi na pecanje.
Ako želiš biti sretan mjesec dana, oženi se.
Ako želiš biti sretan godinu dana, naslijedi bogatstvo.
Ako želiš biti sretan čitav život, pomaži drugima.

Kineska mudrost

Franka Kasunić, 7. a

TEMA BROJA

Razgovor s Brankom Jakelić

Snaga snova

Jeste li ikada pokušali izračunati koliko vremena provedete spavajući i sanjajući? Ako spavate osam sati dnevno, to je trećina života. Čovjek star 75 godina prespava otprilike 25 godina, znači barem 10 godina sanja. Ne bi trebali olako zanemariti taj dio života. Može li nam san pomoći da ostvarimo „san”? O ovoj zanimljivoj temi razgovarali smo s psihoterapeutkinjom Brankom Jakelić, autoricom knjige Govor snova.

Fiziologija spavanja

Kako nastaju snovi?

Tijekom cijele povijesti ljudi su pokušali odgonetnuti tajnu snova i njihova nastanka. Stari Grci su vjerovali da je riječ o božanskim porukama, Rimljani ih koristili za savjete i proricanja, a pripadnici raznih plemena iz snova su crpili medicinsko znanje i donosili odluke koje su se ticale plemenskih vrijednosti i aktivnosti.

Teško je reći kako nastaju snovi. Neki znanstvenici smatraju da spavanje omogućuje brisanje sjećanja na događaje od prethodnoga dana koje više ne moramo pamtiti te bilježenje onoga što za nas ima neku važnost, otprilike kao što računalo „čuva” sadržaje koje bismo željeli zadržati za stalno korištenje i „briše” ono što nam više ne treba. Prema jednoj teoriji snovi nastaju slučajnim aktivacijama neurona dok se mozak odmara, a naša psiha informacije dobivene na taj način složi u neku priču koju onda pokušavamo smisleno interpretirati. U svakom slučaju, snovi su zanimljiv dio života i u velikoj mjeri povezani s našim životom na javi.

Što se u mozgu događa dok mi sanjamo?

Zahvaljujući istraživanjima fiziologije spavanja i snova otkriveno je npr. da je za stanja budnosti/sna fiziološki odgovoran dio stražnje strane mozga poznat pod nazivom *retikularna formacija*, kroz koji u moždanu koru prolaze živčana vlakna prenoseći poruke s periferije, tj. one dobivene putem osjetila, te da poticaj za spavanje dobivamo zahvaljujući porastu razine određene vrste neuroprijenosnika. Početkom prošloga stoljeća fiziolozi su otkrili da živci i mišići, uključujući i srčani mišić, emitiraju električne impulse. Krajem dvadesetih godina otkriveno je i da se „skalp” pokreće valovito te da ti pokreti, koje su znanstvenici nazvali *alfa i beta valovima*, dolaze iz mozga. Otada do danas identificirani su *i delta, theta, mi, gama, vrhunski, šiljasti i „k” moždani valovi*. Njihove tragove moguće je zabilježiti EEG aparatima: elektrode pričvršćene na određenim mjestima na glavi ispitanika utvrđuju, „prikupljaju” podatke o aktivnosti mozga, što se potom intenzivira i transformira u valovita kretanja koja se ocrtavaju na grafo-papiru ili su projicirana na osciloskopu.

S vremenom je otkriveno da je ciklus spavanja podložan tzv. *cirkadijanskome ritmu* (circa dies, lat. – otprilike jedan dan.) koji se očituje na razne načine, npr. kroz promjene u tjelesnoj temperaturi, koja se tijekom svakoga dana u pravilnim razmacima diže i spušta za oko dva stupnja. I tijekom noći po nekoliko puta prođemo kroz ciklični val spavanja koji ide od lakšega sna prema dubljemu, a sve njegove faze mogu se zabilježiti snimanjem elektromagnetske aktivnosti mozga uz pomoć elektroencefalograma (EEG-a).

Možemo li ostvariti snove?

Ja vjerujem da možemo i osobno sam ostvarila neke važne snove. Potrebna je upornost, strpljivost i povjerenje, osobito u trenucima kad nam se čini da ništa ne ide i da je sve protiv nas.

Zašto se ponekad bojimo sanjati?

Dok smo budni, naš um je stalno aktivan i bučan što nas sprečava da osjetimo neke nelagodne osjećaje, stanja, raspoloženja i sl. Za vrijeme sna um je znatno tiši a kontakt s osjećajima dublji i neposredniji. Neki ljudi u snu plaču, neki se ljute, neki se bude u strahu… Tehnikama rada na snovima možemo bolje razumjeti svoje osjećaje i naučiti rješavati probleme koji su ih uzrokovali.

Ritam sna

Sanjamo li cijelo vrijeme?

Prva etapa sna nalik je budnome stanju. To je tzv. *hipnagogičko stanje* svijesti, pri kojemu misli bivaju svedene na fragmentarne slike ili mini-drame kroz koje nam mogu doći razni uvidi i ideje do kojih svjesni um teže dopire. Ta etapa traje nekoliko minuta i tijekom noći u nju se vraćamo nekoliko puta.

Za vrijeme druge etape, koja traje dvadesetak minuta, postajemo još opušteniji. Prati li se ta etapa EEG-om, može se zapaziti iznenadne navale moždane aktivnosti, a na zapisu očitati šiljaste valove male amplitude. U toj fazi spavača je još relativno lako probuditi.

Za vrijeme treće etape spavanja električni impulsi iz mozga znatno su jači (ilustracije radi: dok se u budnome stanju proizvodi samo oko 60 mikrovolti, snaga zabilježena u trećoj etapi je cijelih 300 mikrovolti). U toj fazi pada nam temperatura, srce radi sporije, dišemo lagano i pravilno i teže se budimo iz sna.

Četvrta etapa predstavlja najdublju razinu spavanja i na EEG-u se očituje velikim sporim valovima (tzv. delta valovi) koje proizvodi neokorteks. U toj fazi spavanja provodimo dosta vremena i ona je vrlo važna: što smo umorniji, tjelesno ili umno, to nam je potrebniji duboki san četvrte faze. Iz te faze čovjeka je teško probuditi, a čini li se to češće, on postaje nervozan, razdražljiv i agresivan. Zanimljivo je spomenuti da se noćne more, buncanja, mjesečarenja ili, pak, dječja mokrenja u krevet događaju upravo potkraj te faze spavanja. Nakon nje spavač ponovno ulazi u prvu fazu i tako redom.

Prijelaz iz četvrte etape u prvu te spavanje u prvoj etapi praćeni su pojačanom aktivnošću mozga, pri čemu se spori valovi pretvaraju u brze, vrlo slične onima koje mozak proizvodi za vrijeme budnoga stanja. Takva aktivnost mozga počinje provocirati i motorne živce te se čovjek počinje pokretati, a disanje i rad srca postaju nepravilni. Za to vrijeme se spavačeve oči pokreću brzo, budno i skladno kao da dotični nešto promatra ispod uzdrhtalih kapaka, a ako ga probudimo, reći će da je upravo nešto sanjao. Snovi u toj fazi obično su živi i dojmljivi i ljudi ih se obično sjećaju vrlo jasno i detaljno. Prema engleskom izrazu *rapid eye movement* (brzo pokretanje očiju), ta faza spavanja nazvana je REM fazom i razlikuje se od NREM (Non-REM) faze spavanja u kojoj nema snova ni pokretanja očiju ispod kapaka. Tijekom noći ta dva stanja izmijenjuju se u relativno pravilnim razmacima, s time što sa svakim novim ciklusom NREM periodi spavanja postaju sve kraći, a periodi REM spavanja sve duži, tako da prilikom osmosatnoga spavanja u četvrtoj fazi provodimo oko 12% vremena, a u prvoj oko 25%.

San i java

Kako vanjski život utječe na snove?

San i java međusobno su tijesno povezani. Snovi ponekad odražavaju trenutnu situaciju sanjača upozoravajući na nešto što on u budnom stanju ne zamjećuje, a ponekad na površinu iznose neka davna sjećanja ili najavljuju neki budući događaj.

Utječu li snovi na svakodnevni život?

Mnoge stvari s kojima se odbijamo suočiti na javi, npr. svakodnevni problemi, odnosi s drugim ljudima i sl., dolaze nam u obliku slika iz sna. Uz pomoć raznih vježbi možemo bolje razumjeti poruke svojih snova i koristiti ih za rješavanje problema u svom svakodnevnom životu.

Što potiče noćne more?

Noćne more obično uzrokuje neka nelagoda u sanjačevu životu na javi ili pak neriješeni unutarnji konflikti. Ako se radi o ponavljajućim mučnim snovima, korisno je obratiti pozornost na to kada se javljaju, tj. što se događalo prethodnoga (ili prethodnih) dana te što bi se trebalo dogoditi (npr. pred testove, ispite, neugodan razgovor, pregled itd.).

Možemo li se samostalno (namjerno) probuditi iz snova?

Postoje razne tehnike kojima možemo kontrolirati svoje snove i utjecati na njihov sadržaj. Riječ je o tzv. lucidnom sanjanju. „Vješti” sanjači u stanju su mijenjati sadržaj sna pa i njegovo trajanje.

Svi sanjaju

Sanjaju li svi ljudi?

Svi ljudi sanjaju, ali mnogi se ne sjećaju svojih snova ili im pak ne poklanjaju dovoljno pozornosti. Uz malo vježbe to se može promijeniti.

Sanjaju li bebe ili mala djeca općenito?

Bebe u snu provode više vremena no odrasli. Sve do trećega mjeseca života bebe provedu 50% vremena provedu u REM fazi sna, u kojoj je mozak aktivan i stalno procesuira informacije kao za vrijeme budnoga stanja. I još nerođene bebe sanjaju npr. zvuk majčina glasa ili pak mutne svjetlosne slike dok novorođenče može sanjati o licima i oblicima koje upoznaje.
Znanstvenici tvrde da bebe sanjaju, ali nisu sigurni kakva je priroda njihovih snova. Već u prvim mjesecima života bebe formiraju sjećanja na određene osjećaje ili stanja koja mogu biti neugodna (npr. bebi može biti hladno, može biti mokra, gladna, mame predugo nema pored nje...) što može utjecati na kvalitetu snova.

» *nastavak na sljedećoj stranici*

TEMA BROJA

» nastavak sa str. 13

Sanjaju li životinje?

Znanstveno je dokazano da životinje sanjaju. Istraživanja provedena na Massachusetts Institute of Technology (MIT) govore da npr. štakori tijekom sna ponovno proživljavaju aktivnosti prethodnoga dana. Zagrebački veterinar Vladimir Pezo kaže: „Mi, veterinari vjerujemo da sve životinjske vrste sanjaju. Mimika i kretnje psa kad spava upućuju na to da životinja sanja. Slično je i s mačkama."

Iako je nemoguće utvrditi što i kako životinje sanjaju, znanstvenici tvrde da je cijeli proces, pa tako i njegov sadržajni dio, preslika ljudske varijante snivanja. Stoga i psi i mačke tijekom sna zapravo sumiraju svoj dan. Utvrđeno je da se u snu, odnosno kod aktivnosti snivanja, i u mozgu životinje taj proces događa na dva mjesta: osim u centru zaduženom za pamćenje, proces snova aktivira i vizualni centar. Životinje, dakle, također imaju „slikovite snove", a još nije poznato sanjaju li u boji.

Karlo Mihalić, 7. b

Obrazovanje za budućnost

Informacija ≠ znanje

Svijet se ubrzano razvija. Jeste li znali da se znanje tako brzo umnožava da bi danas učitelji učenike trebali učiti tehnologijama, zadatcima i poslovima koji nisu još ni otkriveni? Jesu li učenici svjesni toga? Prema rezultatima ankete koju ste možda čitali na stranicama Breze, naši učenici uglavnom znaju što žele postati i što treba poduzeti da bi to ostvarili. No, koliko je to moguće? Koliko nas škola, doista, priprema za život?

Problem su informacije i njihovo ubrzano povećanje, tzv. *information overload*. Toliko stvari čujemo, vidimo, saznamo u jednome danu, u 24 sata, u 1440 minuta... Evo, na primjer, mediji. Neprestano smo zasipani reklamama za kreme, šampone, slastice, knjige, CD-e i ostale proizvode bez kojih jednostavno „ne možemo živjeti". Pitam se kako su naši roditelji preživjeli bez tolikih stvari? U samo jednoj generaciji svijet se jako promijeni. Jeste li znali da se u 2009. godini procesiralo 4 eksabajta (to je brojka s 18 nula!) informacija? Uz toliko informacija kako znati što je važno i što treba zapamtiti.

Ono što bi nas trebalo brinuti je odgovor na pitanje što bismo mi, zapravo, trebali raditi u budućnosti? Najtraženiji poslovi u 2010. godini nisu ni postojali u 2004. Riječ je o samo 6 godina razlike. Što će li tek biti za 20, 40 ili 100 godina? U budućnosti će vjerojatno biti tražena zanimanja kao što su „serviser svemirskih brodova" ili „doktor višestručnih spoznaja o sastavljanju ljudskih tijela mikroskopske veličine"...

Koje je onda rješenje? Kako se osposobiti za poslove koji još ne postoje? Kako u moru informacija doći do znanja? Do razumijevanja, mudrosti! Naš profesor Dalimir Kuba kaže: „Problem današnjih škola je taj što se većina učitelja usredotočava na količinu usvojenih informacija, umjesto na kvalitetu usvojenog znanja." Slažem se profesorom i mislim da bi bilo puno bolje kad bi se učenike učilo stvarima koje će im pomoći da se snađu u budućem životu.

Naša knjižničarka misli da bismo se trebali naučiti samostalno razmišljati o informacijama. Trebali bismo znati prosuđivati vjerodostojnost i vrijednost informacije. Razlikovati činjenice i mišljenje.

Moj zaključak na temelju svega ovoga je: „Uči se tijekom cijeloga života". Jeste li znali da će do kraja 2011. na svijetu biti više od 7 milijardi ljudi? Gdje sam tu ja? Trebamo početi misliti o budućnosti od „malih nogu", zanemariti količinu podataka, početi usvajati temeljna znanja i vještine te ih koristiti tijekom cijelog života. Samo tako ćemo postati uspješni ljudi.

Karlo Mihalić, 7. b

Kako (do)biti ono što želite

Upotrijebi svoju maštu…..

Što je to mašta i kako funkcioniramo kroz razne oblike razmišljanja teme su koje sve više privlače većinu nas.

Raspoznajte mogućnosti

Jedan je psiholog ispitao sposobnost nekoliko stotina ljudi. Ljudi koji su zarađivali 35 dolara tjedno imali su isto toliko naobrazbe, ambicija, hrabrosti, energije, znanja, spretnosti, kulture i drugih kvaliteta kao i oni koji su zarađivali 100 dolara tjedno. Jedino što je razlikovalo ljude velikih zarada od ljudi niskih zarada bio je nedostatak mašte.

Zbog toga je zaključio da je „conditio sine qua non" za uspjeh u životu mašta. Čovjek koji vidi kuda želi ići, lakše će onamo stići nego onaj koji kreće prvom cestom na koju naiđe. Onaj koji može raspoznati mogućnosti, zamisliti okolnosti, prilike i situacije kakve će biti ili kakve se mogu stvoriti – takav čovjek posjeduje ogromne mogućnosti.

Mašta je snaga volje i vrsta razmišljanja. Ako svojim slikama u mašti dodamo vjeru i osjećaje, naša snaga i mogućnosti realizacije postaju ogromne.

Kreativna vizualizacija

Jedna od tehnika uporabe naše mašte kako bismo kreirali ono što želimo u životu, naziva se *kreativna vizualizacija*. Nema ničeg novog, nepoznatog, mističnog ili neobičnog u vezi s kreativnom vizualizacijom. Mi je primjenjujemo u svakom trenutku.To je naša prirodna sposobnost imaginacije, temeljne kreativne energije univerzuma koju stalno rabimo bilo da smo toga svjesni ili ne.

Mnogi od nas koristili su se svojom moći kreativne vizualizacije na relativno nesvjestan pa čak i negativan način. Zbog duboko usađenih negativnih koncepata o životu, automatski smo zaključivali da su nam mane, ograničenja, teškoće i problemi predodređeni sudbinom. A u stvari, do izvjesnog stupnja mi smo ih sami kreirali za sebe.

Srećom, možemo naučiti kako se svojom prirodnom kreativnom imaginacijom koristiti na svjesniji način, kako ostvariti ljubav, zadovoljstvo, dobre odnose, zdravlje, prosperitet, unutarnji mir i harmoniju…

Imaginacija je sposobnost da stvorimo ideju ili mentalnu sliku u svom umu. Stvorimo jasnu sliku nečega što želimo ostvariti. Zatim se nastavimo usredotočavati na tu ideju ili sliku redovito, dajući joj energiju kroz naš unutarnji osjećaj sve dok ne postane objektivna realnost. Naš cilj može biti bilo koja razina – fizička, emocionalna, mentalna, duhovna. Možemo sebe zamisliti u novoj kući, na novom poslu, kako imamo poboljšano pamćenje i sposobnost za učenje, možemo raditi na poboljšanju odnosa s drugima.

Uzmimo na primjer da imate teškoća u odnosu s nekim, željeli biste stvoriti skladniji odnos s tom osobom.

Najprije sebe dovedite u duboko, mirno, meditativno stanje, a zatim zamislite kako vi i ta osoba komunicirate na posve otvoren, pošten i harmoničan način. Pokušajte sebi usaditi osjećaj da je vaša mentalna slika moguća, doživite je kao da se već događa.

Važno je znati da se ova tehnika ne može rabiti za „kontrolu" ponašanja drugih ili da bismo druge prisilili činiti nešto protiv njihove volje. Njen je učinak u tome da odstrani naše unutrašnje prepreke prirodnoj harmoniji i samosvijesti, dopuštajući svima da se izraze na svoj najpozitivniji način. Naše prirodno stanje je sklad i jednostavnost.

Misli pozitivno

Uvijek zamišljajte slike i situacije u sadašnjem vremenu. Kozmos je izuzetno precizan i dat će nam ono što prizivamo svjesno ili nesvjesno zato je vrlo važno naučiti biti gospodar svojih misli. Misao je energija! I sve što odašiljemo u svemir, vratit će nam se. (Kako siješ tako ćeš i žeti.) Praktično to znači da uvijek privlačimo u svoj život ono o čemu najviše razmišljamo, u što najviše vjerujemo, očekujemo ili najjasnije zamišljamo.

Kada smo negativno raspoloženi i uplašeni, nesigurni ili zabrinuti, privući ćemo upravo ona iskustva, situacije ili ljude koje želimo izbjeći. Ukoliko smo pozitivno raspoloženi, očekujući i zamišljajući zadovoljstvo, radost i sreću, privlačit ćemo ljude, situacije i događaje koji odgovaraju našim pozitivnim očekivanjima. Što više pozitivne energije dajemo to ćemo više pozitivne energije dobiti.

Prema knjizi Kreativna vizualizacija, Shakti Gawain pripremila učiteljica Tanja Vojnić

Što su učenici 2. b razreda rekli o mašti.

U mašti razmišljamo što ćemo napraviti.

Maštaš kada želiš nešto postati.

Maštaš da ćeš proći s dobrom ocjenom.

Maštaš kada crtaš po svojoj volji.

Mašta nam može pomoći da nešto ostvarimo.
Maštao sam da igram nogomet i to mi se ostvarilo.

Mašta je dobra. Kada maštam, opuštam se.

Maštam kada je mir i kada legnem u krevet.
Kada maštam zatvorim oči.

Da bismo se koristili kreativnom vizualizacijom nije potrebno vjerovati u metafizičke ili duhovne ideje, iako je dobro biti spreman prihvatiti neke koncepte kao moguće. Potrebna je vjera u nas same. Potrebno je da želimo obogatiti svoje znanje i iskustvo te da se ne ustručavamo pokušati nešto novo u pozitivnom smislu.

Učitelji u mirovini

I radost i tuga

Nakon 41, odnosno 44 godina rada učiteljica Ružica Šomen i učitelj Antun Čurilović otišli su u mirovinu. Veliki dio svog radnog vijeka proveli su u našoj školi. Jedno vrijeme radili su i u Dječjem vrtiću u Dugoj Resi. Osim što su bili učitelji u razrednoj nastavi, učiteljica Šomen je vodila lutkarsku grupu, a učitelj Čurilović šahovsku sekciju. Oproštaj s kolegama i učenicima bio je vrlo dirljiv.

U razgovoru s njima saznali smo kako se osjećaju i imaju li kakve planove.

„Nakon zadnjeg radnog dana u školi miješaju se osjećaji radosti i tuge", kaže učiteljica Ružica, ali „tuga će se najviše osjetiti kada počne nova školska godina", dodaje učitelj Tone. Najviše će im nedostajati djeca, suradnici te razgovori pod odmorom. Nakon što odu u mirovinu, odlučili su se posvetiti rodbini, prijateljima i hobijima kojima se nisu mogli baviti tijekom radnog vijeka. Uvjereni su da su svoj posao dobro odradili, kažu da su dali sve što su mogli, negdje je rezultat bio bolji negdje lošiji. Oni su nas puno toga naučili, ali priznaju da su i oni mnogo toga naučili od svojih učenika. Za kraj im poklanjamo jednu lijepu izreku: „Učitelj utječe na vječnost, nikada ne može znati gdje njegov utjecaj prestaje" (Henry Adams)

Ivan Palajsa, 8. b

Predstavljanje Breze

Novinarska grupa svečano je predstavila sedmi broj školskog lista Breza uz prisutnost mnogih gostiju 26. siječnja 2010. godine.

Predstavljanje Breze započelo je klavirskom kompozicijom koju je odsvirao Matija Petrunić (7. b). Prisutnima se obratila ravnateljica Sanja Ferkula, a zatim i voditeljica novinarske grupe Gordana Šutej. Nakon toga smo predstavili naše nove novinare pa one s dužim stažem. Mogu samo reći da nije bilo teško predstaviti se koliko je bilo teško čitati članak pred publikom. Sada dok pišem, mogu se sjetiti treme koja me obuzela. Nakon predstavljanja novinara slijedilo je predstavljanje sadržaja Breze. Svatko je pročitao odlomak iz nekog svog članka. Bilo je tu puno zanimljivih vijesti iz školskog života, putopisa, prikaza koncerata, kazališnih predstava, intervjua. Tema broja je bila – životne vrijednosti.

Na kraju je prisutne učenike, roditelje i učitelje oduševio Bruno Novosel (7. b) plesnom točkom, ni manje ni više nego *break-dancom*. Poslije Bruninih vratolomija gosti su se zadržali na domjenku u školskoj knjižnici.

Karlo Mihalić, 7. b

Svečano za Dane kruha

Dani zahvalnosti za plodove zemlje obilježeni su priredbom (26.10. 2010.) koju su izveli članovi vjeronaučne grupe sa svojim voditeljicama Dubravkom Beljan i Dijanom Mihalić. Učenici su govorili o ljepoti različitih krajeva Hrvatske u kojima su proveli praznike. Poslije priredbe prisutnima se obratio svećenik i blagoslovio učenike i kruh koji su donijeli. Predvorje u kojemu je održana priredba bilo je ukrašeno jesenskim plodovima: tikvicama, bundevama, kestenima, kukuruzom i lišćem. Uz to se mogla razgledati izložba učeničkih likovnih radova na temu „Bundeve i tikvice".

Priredbe su održane i u područnim školama Bosiljevo i Grabrk.

Laura Radočaj, 5. a

Školska zadruga Brgljez

Crtanje obožavaju

Vole različite likovne tehnike a izrada predmeta od keramike je njihova specijalnost.

Zadrugu vodi učiteljica likovne kulture Ivančica Pereško, a u njoj sudjeluje 5 učenika koji su stalni članovi dok neki rade povremeno.

Ove školske godine izrađivali su svijećnjake od gline te rekvizite za školsku priredbu, plakate i veliku rođendansku tortu. Posao im dobro napreduje iako ovisi o učeničkom raspoloženju. Ponekad im je zabavno raditi, a ponekad i nije. Učenici vole raditi s glinom, a crtanje i kreiranje obožavaju. Malo im je teško uskladiti vrijeme rada zbog različitih rasporeda, ali se snalaze.

Rad s glinom baš i nije baš lagan. Najprije je treba izmijesiti zatim izvaljati pomoću drvenog valjka. Dalje se modelira rukama uz pomoć drvenih nožića za oblikovanje teksture gline. Učenicima u radu pomaže i spremačica Biserka Belavić. Teta Biba također izrađuje svijećnjake, zidne slike i razne upotrebne predmete. Nakon oblikovanja predmeti se suše, a zatim peku na visokoj temperaturi. Kad se glina ohladi, proizvodi se oboje. Nakon toga se glazira i stavlja ponovno peći. Kada se ohladi, postaje gotov proizvod.

U prosincu u centru grada i pred školom učenici su prodavali ono što su izradili tijekom školske godine. Interes građana je bio velik pa su rasprodali gotovo sve.

Valentina Trupković, 8. b

Proizvodi se dobro prodaju

Vukovar u srcu

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara 1991. godine obilježen je u OŠ „Ivan Goran Kovačić" paljenjem lampiona u dvorištu škole.

Učenici su donijeli tristotinjak lampiona i postavili ih u oblik srca u dvorištu škole kraj natpisa: „I u mom gradu svijetli Vukovar". Gledajući svjetlost svijeća učenici su odali počast poginulim i nestalim braniteljima i civilima u agresiji na Vukovar. I u područnim školama Bosiljevo i Grabrk na isti je način obilježen ovaj dan važan za cijelu Hrvatsku.

Klaudija Ulaković, 7. b

ŠKOLA I MI

Veselo, veselo

Kakva raskoš!

Ozbiljan posao

Mali tamburaši učitelja Petraka

Ja sam svoje napravio

Dan škole 2010.

To je bila fešta

Uobičajeno je da dan škole proslavimo priredbom. Ovaj put bilo je drugačije. Pripremili smo veliku zabavu (18.3.2010.) s obiljem ukusne i zdrave hrane te glazbom i plesom.

Ujutro smo se okupili svi, učenici matične i područnih škola. Dio učenika je otišao u sportsku dvoranu gdje su organizirana natjecanja u odbojci i nogometu, a ostali su u učionicama pripremali hranu. Svaki razred imao je zadatak pripremiti određenu vrstu hrane. U pomoć su nam došli gosti – učenici iz Trgovačko-ugostiteljske škole iz Karlovca. Pomagali su i učitelji, tehničko osoblje te poneki roditelj. Pripremili smo pravu gozbu. Bilo je tu maštovitih sendviča, salata, namaza, slatkih zalogaja, voća u raznim oblicima, napitaka. Sve smo to lijepo aranžirali i izložili u predvorju na svakom katu škole. Bilo je lijepo vidjeti sve napravljene specijalitete, ići od stola do stola i kušati od svega po malo.

Siti i dobro raspoloženi okupili smo se u predvorju škole za drugi dio zabave na kojem je predviđena svirka i ples. Najprije su nastupili najmlađi tamburaši, učenici prvih razreda s učiteljem Jožom Petrakom. Izazvali su ovacije svojom izvedbom pjesmice „Bila mama Kukunka" koju su na zahtjev publike odsvirali čak dva puta. Nakon njih svirali su malo stariji tamburaši, učenici petih razreda pa zatim Dugoreški tamburaši. Školom je odjekivala pjesma, a svi prisutni su se rasplesali uz zvukove poznatih pjesama.

U nastavku nas je zabavljao „školski bend" sastavljen od učiteljica Ivane Podvorec Kurs i Valentine Pavlaković te učitelja Jože Petraka i Dalimira Kube.

Šećer na kraju bio je učenik 8. b razreda Borna Biondić koji je sa svojim rock sastavom oduševio sve prisutne.

Klaudija Ulaković, 7. b

Božićna priredba

Kako je Zvončić našao sreću

Ili kako je sreća pronašla Zvončića ili tako nekako…Mogli smo to vidjeti na veseloj božićnoj priredbi za učenike, nastavnike i roditelje koja je održana zadnji dan prvog polugodišta u predvorju škole. Uz lijepe božićne pjesme vidjeli smo grupu rasplesanih Djedova Božićnjaka, Snješka, Staru i Novu godinu. Nastupili su: zbor i orkestar, tamburaši, mala i velika ritmika, mali Englezi, vjeronaučna grupa, recitatori i dramska grupa. Publika je veselo pljeskala, ali pravo oduševljenje zavladalo je kad je zasvirao školski bend. Učiteljica glazbenog Valentina Pavlaković te učitelji Petrak i Kuba natjerali su sve prisutne na ples. Bio je to lijepi završetak prvog polugodišta.

Paulina Strgar, 5. b

Veselo i u Grabrku

ŠKOLA I MI

50 godina rada OŠ „Ivan Goran Kovačić”

Kratak povijesni pregled

Povodom 50-te obljetnice škola je izdala brošuru o svom radu u proteklih pet desetljeća.

Kako pola stoljeća rada jedne škole smjestiti na dvadesetak stranica? Glavna urednica, ravnateljica Sanja Ferkula, odabrala je mnoštvo informacija o osnutku, izgradnji i uređenju škole, ravnateljima, radnicima i učenicima škole. Saznajemo da je od 1960. do danas školu pohađalo 5958 učenika, radilo je 339 učitelja i izmijenilo se sedam ravnatelja. Čitajući brošuru možemo također saznati o organizaciji nastave nekad i danas, brojnim izvannastavnim aktivnostima, programima koje škola provodi, o suradnji s lokalnom zajednicom. Brošura završava poglavljem o zanimljivostima iz školskog života. Tu saznajemo npr. da je naša škola imala foto laboratorij, da je 1963./64. radila čak u pet smjena te mnogo drugih zanimljivih pojedinosti.

Matea Frketić, 8. b

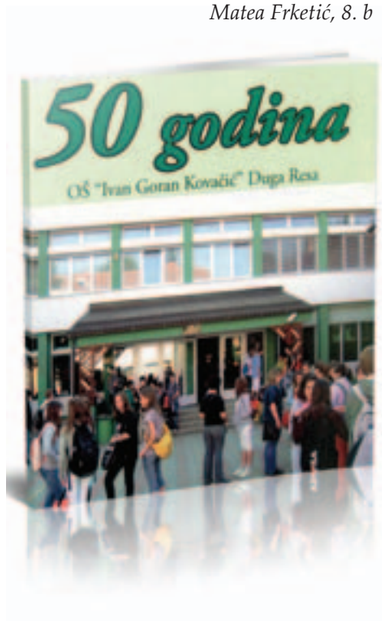

Rođendanska priredba

Zlatnu obljetnicu obilježili smo veličanstvenom priredbom (17.09.2010.) u prepunoj kino-dvorani Pučkog otvorenog učilišta. Učenici matične i područnih škola Bosiljevo i Grabrk podsjetili su svojim programom na mnogobrojne zanimljive događaje iz povijesti škole i vratili nas u prošla desetljeća najvažnijim događanjima u Hrvatskoj i svijetu.

Priredbu je, nakon intoniranja himne, započela govorom ravnateljica škole Sanja Ferkula čija je i bila ideja o povijesnom pregledu razvoja i rada naše škole.

Na priredbi su nastupili: pjevački zbor i orkestar, dramska grupa, recitatori, ritmika, vjeronaučna grupa, tamburaši, mali Englezi, sportsko društvo Goran. Učenike su vrijedno pripremali voditelji: Valentina Pavlaković, Blanka Smičiklas Basar, Gordana Hrgovan, Vesna Belokleić, Tanja Vojnić, Josip Petrak, Juraj Sviličić, Erna Sviličić, Gordana Kurs, Višnja Vrbetić, Marina Brozović, Dubravka Beljan, Katica Vrbanić, Marija Pavlović i Davorka Maraković. Zbivanja na pozornici, koju je uredila učiteljica Ivančica Pereško, pratile su video projekcije učiteljice informatike Snježane Černelić.

Bivši i sadašnji učenici i učitelji, roditelji i predstavnici Grada i Županije sa zanimanjem su pratili program. Sve prisutne svojim nastupom dodatno je oduševila operna primadona Ivanka Boljkovac.

Valentina Trupković, 8. b

RAZGOVOR

Druženje s Ivankom Boljkovac

Glazba je život

Na priredbi povodom 50 godina škole školski zbor imao je čast pjevati s opernom pjevačicom Ivankom Boljkovac, nacionalnom prvakinjom, rođenom u Karlovcu. U vrlo ugodnom i veselom razgovoru saznali smo mnogo zanimljivih detalja iz života poznate operne dive.

Djetinjstvo uz pjesmu

Recite nam na početku kako Vam se sviđa naš zbor?

Lijepo, lijepo, samo ste se u početku malo uplašile. Malo je zbor bio zbunjen jer ja se točno držim onoga što piše. I vi pjevate uglavnom sve ok, samo što nemate toliko daha. Ali inače je sve ok, izvrsno, lijepo se snalazite.

Je li Vam ovo prvi nastup sa školskim zborom?

Pa, više se ne sjećam, možda jesam jednom davno…

Kada smo već kod škole, kakvi ste Vi bili u školi?

Kad sam bila u osnovnoj školi, bila sam dobar đak tamo negdje do 6. razreda, a onda sam počela biti jako dobra. I što sam išla dalje, bila sam sve bolja i postala odlična.

Je li Vam vladanje bilo uzorno?

Pa, vladanje je bilo jako dobro. Ja sam ti bila Kalimero jer sam se uvijek borila za pravdu. Išla sam u Karlovac u Dragojlu (osnovna škola, op.a.). Jednom su se dečki posvađali s curama jer su bile bezobrazne i nisu htjeli razgovarat s njima. Jedino sam ja razgovarala i s jednima i s drugima.

Jeste li se od djetinjstva bavili pjevanjem?

Jesam. Čim sam se rodila, odmah sam se počela derat u rodilištu i tak se to nastavilo dalje. U mojoj kući se uvijek pjevalo. Kako nije bilo niti radija niti televizije u to doba više se pjevalo. I mogu ti reć da bi i sad bilo ljepše da se više družimo, da se više priča i da pjevamo i plešemo više, nego da zurimo u televizore i laptope.

Jeste li imali uzore?

Kad sam postala ozbiljnija, kad sam došla na Akademiju, to je bila gospođa, nažalost pokojna, Ljiljana Molnar Talaić. Bilo ih je, ustvari, još. Bila je i Callasica. U to doba su one još uvijek izvrsno pjevale tako da sam ja bila oduševljena i bile su mi uzor.

Pjevanje – sastavni dio dana

Opišite jedan Vaš radni dan.

Pa, ovak recimo. Ujutro kad se probudim, fino prvo si popijem kavicu, nekaj popapam onda se upjevam. Ako imam probu, idem u kazalište pa se tamo malo upjevam i imam probu. E, onda zavisi, ako je režijska, onda je to proba od četiri sata. Ako imam samo ja muzičku, onda je to sat vremena. A ako imam skupnu muzičku, onda to traje tri-četiri sata. Kad završim, odemo u birtiju, bife, pa si onda popimo nekaj i onda dođem doma, ručam i tako. Onda se popodne malo odmaram i onda si opet nekaj gledam ili tekst neki čitam ili učim napamet, nešto novo radim i tako. To ti je moj radni dan.

Pjevanje je svaki dan?

Ustvari bi trebalo bit pjevanje svaki dan, ali sam se malo ulijenila, malo to ne radim, ali morat ću jer sad mi počinje Zrinski. Drugi tjedan imam predstavu pa moram sad svaki dan pjevat.

To je Vaš novi projekt?

Nije, to je obnova Zrinskoga. Ja sam Zrinskoga pjevala već ne znam koliko puta i u koliko režija, a ovoga su sad obnovili.

Pročitala sam da ste 2003. proglašeni nacionalnom prvakinjom. Možete li objasniti za naše čitatelje što to znači?

To ti je ono, ajnc A. Više od toga nema. Ja čitav život pjevam dramski sopran. Čitav život pjevam najteže role. To što su me proglasili nacionalnom prvakinjom donosi nekakve malo veće novce nego kad si prvak, ali i veće obveze. Hvala što si me podsjetila, ja sam zaboravila kad je to bilo.

Onda ću Vas podsjetit na to kada ste nastupali kao balerina.

Ooo, imam ja četiri baletne premijere. I to dobre kritike, hi hi! Moraju mene nagraditi pljeskom kad svoju nježnu nožicu dignem. Znaš, onda se smijemo i jako nam je lijepo. Ali uvijek u tome i pjevam, tako da je vezano jedno uz drugo, i pjevanje i balet i gluma.

Koja Vam je od Vaših brojnih uloga najdraža?

To je kao da mamu pitaš koje joj je dijete draže. Sve svoje uloge volim. Ono što tog momenta pjevam to mi je jako drago.

Je li Vam najdraže ono za što Vas najviše pohvale?

Meni je drago da su ljudi zadovoljni, da publika ide sretna iz gledališta i dugo razgovara o toj predstavi. Recimo, drago mi je da dođem u Split pa kad vele: 'Ivanka, onaj Don Carlos što ste Vi pjevali… Isuse, kak je to bilo dobro, kakva je to bila premijera! Onda je čovjek zadovoljan i onda znam da radim pravu stvar.

Što za Vas znači pjevanje?

Život, ljubav, sve! Tog momenta kad pjevam, ja sam ta osoba. To je divan osjećaj. To se onda i pati, veseli, i plače i smije. Ja to obožavam. Najljepše je kad radiš posal koji voliš.

Znači to je spajanje ugodnog s korisnim?

Da, naravno. Znači, kad se budete udavale onda ja dolazim pjevat pa će bit spajanje ugodnog s korisnim.

Je li Vam draže nastupati pred domaćom ili stranom publikom?

Meni je pred svima drago nastupati. Mogu ti reći da više volim nastupat u malim mjestima. Evo, na primjer kad sam nastupala u Vezišću, to je rodno selo Milke Trnine, meni je bio gušt kad sam vidjela da su ljudi ostavili svoje kravice, pajceke, piceke i došli na koncert i slušali su nas i poslije toga smo se družili. Ja sam pjevala kao da pjevam u Boljšoj teatru, s dušom i sa srcem. Smatram da kad čovjek nešto radi, mora uvijek pošteno odradit svoj posal. To publika osjeti. Ti dobiješ povrat od publike. Taj fluid ide među nama. To je najljepše.

Pročitala sam da ste održali mnoge humanitarne koncerte. Imate li trenutno koji u planu?

To mi je normalno. Kad god imam vremena uvijek se tomu odazovem.

Knjiga ili tv?

Slobodno vrijeme, hobiji?

Volim gledat televiziju, volim hvatat ribe, volim se šalit, volim djecu. Prije sam sakupljala značke. Uvijek nešto.

Je li Vam draže pročitati dobru knjigu ili pogledati dobar film?

U zadnje vrijeme nekako više volim pogledat film. Nekak sam lijena za čitat knjigu. Znaš što mi se dogodi kod knjige? Počnem čitat i ne znam prestat, moram ju pročitat do kraja, a za to nemam vremena. Izgubim cijelu noć, a to onda ne valja jer sutradan ne mogu pjevati.

Najdraža knjiga ili film?

Kaj ja znam. *Moje pjesme moji snovi*, to sam gledala jedno deset puta. A knjige? Tu ih ima više. Ne znam koliko se sad čita Janko Matko? Ja sam pročitala sve njegove knjige.

Koju glazbu više volite?

Sve. Volim dobru glazbu. Bez obzira koja je. Je li rock ili takozvana ozbiljna glazba, narodna ili zabavna. Ako dobri izvođači izvode, onda je svaka glazba dobra. Zavisi kako sam raspoložena.

Kakvo je bilo Vaše iskustvo na Dori?

Zabavljala sam se. Ja sam došla na Doru onako iz zafrkancije, iznenadila sam se da smo dobro kotirali.

Treba vježbati, svirati i raditi

Što biste poručili mladim glazbenicima?

Treba pjevat, svirat, vježbat, radit. Kak je moja profesorica pokojna rekla, pjevat svakom ko te hoće slušat. Ako neko ima neku veselicu, idemo pjevat. Tako se ljudi uče na publiku. Treba što više nastupat. Kad sam bila mala, mi djeca smo radili priredbe u dvorištu. Moja mama bi stavila deke kao zastor. Susjedi bi sjeli, mame su heklale, tateki su si uzeli pivicu ili tak nekaj. Slušali su i morali su pljeskat. I tako se učiš na publiku.

Zahvaljujem Vam na razgovoru i želim Vam puno uspjeha.

Ja želim sretan rođendan školi, profesorima, učenicima, svima. I proslavite svoju školu, da se jednog dana kaže – ona je išla u tu i tu školu. I to je tako lijepo kad se to čuje. Lijep pozdrav svima i drago mi je da sam zajedno s vama pjevala i družila se.

Franka Kasunić, 7. a

Ivanka Boljkovac oduševila je sve prisutne na školskoj priredbi

Mama je „kriva"

Kako ste odlučili postati operna pjevačica?

Pa, u početku sam mislila da ću biti narodna pjevačica, da ću pjevati narodne pjesme jer se kod mene uvijek pjevala narodna glazba. A onda sam počela svirat violinu. Kako je moja mama radila u muzičkoj školi, ona je bila čistačica, podvornica u muzičkoj školi, onda sam ja s njom uvijek pjevala. Kad bi, recimo, navečer mama radila do deset sati, ja sam joj pomagala čistiti i to uvijek pjevajući. Na primjer, „Donesi mi paaartviš! Odi po smeeeće!" i tako smo se uvijek zezale i pjevušile. Tako da ti se pjevalo od jutra do mraka.

Znači "mama je kriva"?

Mama je kriva, da, baš tako.

Prijateljski raspoložena operna diva s novinarkom Frankom

KULTURA

Književni susret – Miro Gavran

Mi, loši đaci ponekad ispadnemo dobro

Nezapamćena pomama za knjigama desila se u našoj školskoj knjižnici u proljeće 2010. godine. Iako knjižnica posjeduje tridesetak knjiga Mire Gavrana, niti jedne nije bilo na policama. Sve su bile posuđene, a postojala je čak i lista čekanja. A sve to zbog zanimljivog susreta s književnikom.

Jednog dosadnog tmurnog četvrtka, baš kad smo mislili da nas ništa neće moći razveseliti, u školu nam je došao Miro Gavran, slavni hrvatski pisac poznat i u svijetu. Književni susret bio je organiziran za učenike predmetne nastave. U početku nam je Gavran pripovijedao o sebi i svojem odrastanju uz roditelje koji su bili seoski učitelji. Rekao je da je do šestog razreda bio odličan učenik, a onda mu se dogodio velik preokret – matematika ga nije zanimala kao prije, ali ga je zato jako počela zanimati književnost.

Zatim je na red došlo predstavljanje knjiga. Teme kojima se Gavran bavi u knjigama za djecu i tinejdžere su najčešće – odnosi roditelja, buđenje seksualnosti i ljubav.

Predstavio je ove knjige:

Zaljubljen do ušiju – knjiga u kojoj je glavni lik dječak koji se doselio iz Nove Gradiške u Zagreb. Za oko mu zapne jedna mala crnokosa Zagrepčanka u koju se zaljubljuje na prvi pogled. Na kraju te knjige nalazi se „Test dubine ljubavnog jada"

Profesorica iz snova – glavni lik je osmaš koji se zaljubljuje u svoju profesoricu geografije. Kad slučajno sazna njenu mail adresu, počinje s njom prepisku pod lažnim imenom te zbog nje čita debele knjige ruskih pisaca 19. stoljeća (koje ona obožava).

Kako je tata osvojio mamu – svađa roditelja. Glavni junak ih pokušava ponovo spojiti + bonus roman ***Halo, ljubavi*** – roman govori o jednom dječaku iz Zagreba koji se zaljubljuje u kćer mamine prijateljice koja živi u Londonu

Sretni dani – dječak koji nema tatu pokušava naći svojoj mami muža a sebi tatu. Njegov najbolji prijatelj ima samo tatu, a nema mamu. Njih dvojca bi htjeli biti braća. Smišljaju što bi napravili i kako bi spojili svoje roditelje

Svašta u mojoj glavi – pripovjedač je dječak Zvonimir koji počinje pisati memoare da bi zaradio novac za liječenje svoje djevojke Dubravke

Poslije predstavljanja knjiga učenici su mogli pitati sve što ih zanima o njemu, njegovu odrastanju i knjigama. Rekao je da voli dolaziti u škole jer je u školskoj zgradi i rođen. Zamolio je učitelje da imaju razumijevanja za loše učenike jer je i sam bio takav. U prvom razredu gimnazije imao je na polugodištu tri jedinice. „Netko postane loš zato što se zaljubio, netko zato što ima obiteljske probleme, netko zato što ga pubertet opalio i ne može se s tim nositi, netko dođe u loše društvo. Znači treba imati razumijevanja za nas loše učenike, pomoći nam da preživimo jer kasnije može od nas biti i nešto dobro." Kad to kaže pisac čije su knjige prevedene na 25 jezika, a u tijeku je prijevod na još dva, onda to mora biti istina.

Potpisivanje knjiga nakon književnog susreta

Jesu li se Vaši snovi iz djetinjstva ostvarili?

Većinom da.

Imate li neostvarenih?

Pa u načelu, nešto bitno nije ostalo neostvareno. Ono najvažnije je da imam tu sreću i zadovoljstvo da je moj hobi postao moje zanimanje, da imam puno dobrih prijatelja, da imam obitelj s kojom sam sretan. A to je ono najvažnije u životu. Ovo drugo je sporedno.

Franka Kasunić, 7. a

„Ljubav i prijateljstvo su dvije najvažnije stvari na svijetu, a književnost nam pomaže da to shvatimo"

Kviz za poticanje čitanja

Sretna Veronika

Nacionalni kviz za poticanje čitanja 2010. koji se održao u Mjesecu hrvatske knjige bio je posvećen biološkoj raznolikosti. U kvizu su sudjelovali učenici petog razreda i članovi Eko grupe naše škole. U školskoj knjižnici su uz pomoć priručnika rješavali upitnike. Svi točno popunjeni upitnici poslani su u Centar za dječju knjigu u Zagrebu. Slučajnim odabirom pozvani su Veronika Knežić (6. b) i Ivica Bežan (5. a) za sudjelovanje u izvlačenju glavnih nagrada na završnoj svečanosti koja je održana na sajmu knjiga Interliber u Zagrebu (12. 11. 2010.). Veronika i Ivica su u pratnji učiteljica najprije razgledali sajam knjiga, a zatim pogledali odličnu lutkarsku predstavu „Pinocchio" Lutkarske scene Ivane Brlić Mažuranić iz Zagreba. Nakon toga uslijedilo je veliko veselje. Veronika je opet imala sreću. Izvučena je i postala dobitnica glavne nagrade – Velike ilustrirane enciklopedije Zemlja!

Franka Kasunić, 7. a

U redakciji Radija Mrežnice

Najslušaniji u županiji

Posjet najslušanijem radiju u Karlovačkoj županiji (60-70 tisuća slušatelja dnevno) za novinare školskog lista bio je pravi mali izazov.

Već 11 godina svakodnevno možemo čuti program Radija Mrežnice. Zanimalo nas je gdje i kako se taj program stvara. Primila nas je glavna urednica Arijana Kekić i predstavila nam svoju „malu složnu ekipu". Upoznali smo novinarke Tamaru Perković i Ljiljanu Vanjak, a u tehnici Tomislava Klarića. Iako smo se dugo zadržali nismo dočekali Damira Valenta – Dadu, zaštitno lice ovog radija. On je sa slušateljima od 6 sati ujutro kada započinje program i zaista se uz njega možete dobro zabaviti.

Zainteresirani i puni pitanja razgledali smo cijelu redakciju. Tomica nas je dočekao za „mix pultom". To je mjesto gdje „izlazi" program i prati se što je trenutno u eteru. Budući da je studio opremljen najmodernijom tehnologijom, postoji mogućnost da samo jedan čovjek vodi program, oni to nazivaju „one man show". Osim što imaju vrhunsku tehnologiju, opremljeni su i s 30000 pjesama koje svakodnevno slušate. Reklame su dio svakog radijskog programa, ima ih mnogo jer se zaradom od njih financiraju.

Stigli smo do ureda novinarki Ljiljane i Tamare i jedva dočekali odgovore na pitanja koja smo postavili. Pokušali smo uočiti razlike između pisanog i radijskog novinarstva. Saznali smo da je novinarski posao rizičan i težak. Važna je brzina, točnost i spretno upravljanje informacijama. Svatko ima svoje računalo gdje obrađuje prikupljene informacije. Novinarski posao može se obavljati na terenu ili u uredu. Sve je podređeno tome da se pruži potpuna informacija. Smatraju da im popularnost donosi dobro pokrivanje lokalnih vijesti.

Jako dobro organiziran i zanimljiv radio nadopunjava i web stranica Radija. Kako nam je rekla glavna urednica, ta stranica služi i njihovim kolegama novinarima iz drugih medija kao izvor informacija, a posjećuje ju pet do sedam tisuća ljudi dnevno. Vijest o našem posjetu Radiju Mrežnici također je objavljena na njihovoj stranici.

Antea Mejaški, 7. b

Kazalište VANDA

Učenici predmetne nastave gledali su u Zorin domu u Karlovcu (18.2.2010.) kazališnu predstavu „Vanda" koju je izvelo kazalište „Mala scena" iz Zagreba. To je predstava iz koje možeš svašta naučiti. Npr. kako se ponašati u društvu, kod kuće dok si u prisutnosti roditelja pa čak i u školi.

Predstava govori o odrastanju jedne jako zanimljive tinejdžerice Vande.

Vandi nije nimalo lako jer ima problema u školi s matematikom, a kod kuće joj je teško jer se ne može nositi s maminom trudnoćom. Ali, Vanda nema problema s tetom Zlatom, kućnom pomoćnicom. Teta Zlata joj pomaže da se izvuče iz svih problema. Razgovorom i savjetima tete Zlate sve je uspjela uskladiti.

Ovu zanimljivu i poučnu predstavu režirala je Snježana Banović prema romanu Silvije Šesto Stipančić. Također su mi se svidjeli glumci: Iva Visković – Vanda, Anica Kovačević – Zlata, Anja Majhemić – mama i Dražen Bartolić – tata.

Klaudija Ulaković, 7. b

REPORTAŽA

Reportaža: Stari grad Bosiljevo

Uspon do dvorca

Zaboravljeni dvorac

Stari dvorac svakodnevno promatramo kroz školski prozor. Prkosi vremenu zaboravljen od svih. Nekada je odisao sjajem i moći te bio jedan od najvećih dvoraca slavne obitelji Frankopan, a danas obrastao dračem vapi za pomoći poput oronulog starca.

Između dvije ceste

Na putu prema Gorskom kotaru, između rijeka Kupe i Dobre te gradova Karlovca i Ogulina smjestilo se Bosiljevo. Maleno mjesto koje danas ima status općine i broji jedva 1500 stanovnika. Pitomo mjesto koje je s jedne strane omeđeno starom povijesnom cestom Lujzijanom, a s druge strane autoputom Rijeka – Zagreb.

Malo tko zna za Bosiljevo osim kao izlaz s autoceste na putu prema moru. Međutim, povijest mjesta seže u daleku prošlost.

Od četrnaestog stoljeća

Ne možemo sa sigurnošću znati od kada postoji grad Bosiljevo. Najstariju vijest o mjestu donosi Ivan arhiđakon Gorički u svom statutu Zagrebačke biskupije iz 1334. godine u kojem spominje crkvu Svetog Mavra „in Bozilo"[1]. Kako smo sigurni da nema druge crkve Svetog Mavra u okolici, možemo ustvrditi da se radi o crkvi u Bosiljevu. Pretpostavljamo da je iz tog vremena i prvotni grad Bosiljevo, iako nemamo podataka tko su bili njegovi prvi vlasnici. Poznato je da je grad dugi niz godina bio u vlasništvu znamenitih hrvatskih kneževa Frankopana.

Prvi siguran podatak o tome da su kneževi Frankopani vlasnici Bosiljeva datira iz 1461. godine. U tom dokumentu spominje se bosiljevački vlastelin knez Bartol Frankopan[2]. Nakon njegove smrti posjed Bosiljevo pripao je tržačkoj grani Frankopana. Naime, poznato je da su Frankopani imali veliki broj posjeda, bili vrlo moćni, ali imali su i mnogobrojne nasljednike. Zato je obitelj Frankopana bila podijeljena na više grana. Knezovi Frankopani posjedovali su Bosiljevo sve do, svima nam dobro poznatog, otpora bečkom centralizmu.

Iz tog dugog perioda izdvojili bismo kneza Vuka Frankopana. Tada je Bosiljevu, kao i velikom dijelu Hrvatske, prijetila opasnost od Turaka. Knez Vuk Frankopan i njegov posinak Nikola Tržački branili su Bosiljevo i okolne krajeve. Turci su 1543. godine poharali pokupski kraj Bosiljevo, Ribnik i Novigrad te prešli preko Kupe u Kranjsku.

Važno je spomenuti i Nikolu Frankopana, brata Vuka Krsta, koji je jedno vrijeme bio hrvatski ban. Ostao je zabilježen kao začetnik i utemeljitelj školstva u Bosiljevu

Da je Bosiljevo bilo jedan od branika otpora protiv Turaka donekle je poznato, ali malo tko zna da je upravo Bosiljevo rodno mjesto Frana Krsta Frankopana i njegove sestre Katarine Frankopan Zrinske. Otpor Zrinskih i Frankopana bečkom centralizmu i samovolji opće je poznat događaj iz hrvatske povijesti. Prema Emiliju Laszowskom upravo je Bosiljevo bilo centar otpora, najvjerojatnije zbog svog položaja. Kneževi Frankopani obilježili su veliki dio hrvatske povijesti. Nakon sloma otpora Zrinsko-frankopanskog počinje propast kneževa Frankopana, a to je i početak kraja njihovih velebnih dvoraca.

Dvorac Bosiljevo je nakon smaknuća Frana Krsta Frankopana promijenio veliki broj vlasnika i svaki je od njih nešto od njega uzeo, a vrlo malo dao. Zadnji vlasnik dvorca Bosiljevo u 19. stoljeću bio je maršal grof Laval Nugent podrijetlom iz Irske koji je imanje kupio 1820. godine. Obitelj Nugent bila je vlasnik Bosiljeva sve do 1902. godine. Lavalovi nasljednici jednako su se gorljivo borili za očuvanje imetka. Upravo je paradoks da je jedan stranac bio veći domoljub od Hrvata. Zahvaljujući obitelji Nugent produžen je životni vijek dvorca Bosiljevo i na kratko vrijeme mu je vraćen i stari sjaj.

Dvorac obrastao trnjem

Poslije mnogih godina odolijevanja najezdi Turaka, odmazdi bečkog dvora te zubu vremena, Bosiljevo je ušlo u 20. stoljeće bez pravog vlasnika koji bi ga obnovio.

Zadnji vlasnik bila je obitelj Kosulich što smo saznali u razgovoru s gospodinom Alfonsom Benićem. Drugi svjetski rat nanio je dodatnu štetu dvorcu, kao i cijelom bosiljevačkom kraju. Ono što je uspjelo preživjeti duga ratna razaranja nije bilo pošteđeno nacionalizacije u vrijeme Druge Jugoslavije.

U prostorijama dvorca od 1964. do 1980. bio je ugostiteljski objekt. Jedno vrijeme je u privatnom vlasništvu, ali najduže je korisnik prostora u ugostiteljske svrhe bila radna organizacija „Mrežnica". U to vrijeme šef i voditelj ugostiteljskog objekta bio je Alfons Benić, koji je rado odgovorio na neka naša pitanja. Restoran je u to vrijeme bio vrlo popularno mjesto. Ljudi su rado dolazili „na čašicu razgovora i druženja". To uvelike može zahvaliti svom atraktivnom položaju i iznimnoj arhitektonskoj ljepoti.

Kada je ugostiteljski objekt prestao s radom 1980. godine, stanari i radnici morali su iseliti. Dvorac je napušten ili, bolje rečeno, prepušten na milost i nemilost vremenu i raznim vandalima.

U svibnju 2010. godine uputili smo se iz škole prema dvorcu u nadi da ćemo snimiti poneku zanimljivu fotografiju za našu reportažu. Jedino što smo uspjeli jest pokupiti modrice i ogrebotine od trnja kada smo mu se pokušali približiti. Tako smo dvorac uspjeli fotografirati samo s ulazne strane. Znatiželjnici i zaljubljenici u kulturnu baštinu Hrvatske odluče li se otputiti na izlet u Bosiljevo zateći će dvorac obrastao u trnje.

Hrvatska je zemlja bogate prošlosti i raznolike kulturne baštine. Međutim, veliki broj mjesta u Hrvatskoj dijeli sudbinu Bosiljeva. Usprkos tome što imamo puno toga ponuditi turistima, malo je ljudi toga svjesno. Ako uspijemo zainteresirati svoje sugrađane da nešto poduzmu, bit ćemo zadovoljni. To će nam dati poticaj za dalje istraživanje znamenitosti našeg kraja.

napisali: Marinko Marković, Luka Markušić i Dragutin Korenić, 8. razred PŠ Bosiljevo

mentor: Ivana Ferko Pećar, prof.

[1] vidi R. Strohal: Uz lujzijansku cestu, str. 121.
[2] vidi I. Žic, Laval Nugent – posljednji Frankopan gospodar Trsata, str. 37

Županijska sportska natjecanja

Djevojčice najbolje u odbojci, a dječaci u stolnom tenisu i šahu

Školsko športsko društvo „Goran" jedno je od omiljenih odabira učenika za izvannastavnu aktivnost učenika. Vodi ga učitelj tjelesne kulture Jure Sviličić. Učitelj nas je izvijestio o aktivnostima i rezultatima „Gorana" u šk. god. 2009./2010.

U prošloj školskoj godini u okviru društva radile su tri sportske sekcije: košarkaška – voditelj Branko Šavor, šahovska – voditelj Antun Čurilović i malonogometna sekcija – voditelj Jure Sviličić. Učenici su također bili uključeni u izvanškolske sportske aktivnosti: stolni tenis, košarku, nogomet, rukomet, gimnastiku, tae kwon do, judo i druge. „Školsko društvo svake godine formira sekcije prema interesu učenika i materijalnim uvjetima rada", kaže učitelj Sviličić.

ŠŠD „Goran" sudjelovalo je na županijskim natjecanjima u slijedećim disciplinama: košarka – djevojčice i dječaci, odbojka – djevojčice i dječaci, stolni tenis – djevojčice, šah –dječaci.

Na međužupanijsko natjecanje plasirali su se odbojka (Ž), šah (M) i stolni tenis (Ž). Odbojkašice su osvojile drugo mjesto u grupi Zapad. „Treba istaknuti da, s obzirom na uvjete rada, Školsko športsko društvo „Goran" postiže izvrsne rezultate", zaključio je učitelj Sviličić.

Druge na poluzavršnm narjecanju

Županijska natjecanja

Košarka (Ž)
4. mjesto – voditelj: Branko Šavor

Košarka (M)
5. mjesto – voditelj: Branko Šavor

Mali nogomet (M)
3. mjesto – voditelj: Jure Sviličić

Odbojka (Ž)
1. mjesto – voditelj: Mato Merdžan

Odbojka (M)
ispali u prednatjecanju – voditelj: Josip Petrak

Šah (M)
1. mjesto – voditelj: Antun Čurilović

Stolni tenis (Ž)
1. mjesto – voditelj Jure Sviličić

Gimnastika (Ž)
2. mjesto – voditelj Ivan Janković

Klaudija Ulaković, 7. b

Odlični rezultati

Nakon napornih treninga i dugotrajnog vježbanja ženska odbojkaška ekipa Školskog športskog društva „Goran" osvojila je prvo mjesto na županijskom natjecanju. U natjecanju je sudjelovalo osam ekipa.

Prvim mjestom u županiji učenice su se plasirale se na Međužupanijsko poluzavršno natjecanje – grupa Zapad u Rovinju (21.4.2010.). Tu su osvojile drugo mjesto. Izgubile su u finalu od prvaka Hrvatske, OŠ Čavle.

„Zadovoljan sam ovim rezultatom", kaže trener ekipe prof. Merdžan. „Uspjeh je još veći kad uzmemo u obzir u kako lošim uvjetima treniraju djevojke. Naša dvorana je premala. Nadamo se da će naši rezultati pomoći bržem dogovoru oko gradnje velike sportske dvorane. Htio bih zahvaliti Odbojkaškom klubu Mladost koji nam pomaže donacijama, poklanja nam lopte i dresove za natjecanja."

Klaudija Ulaković, 7. b

Lucija Car prima pehar

Na treningu

Učenici sportaši

BRAVO dečki

U ovom broju Breze odlučili smo vam predstaviti dvojicu odličnih učenika šestog razreda – Luku Furača i Patrika Lesića. Osim što im je prosjek ocjena 5,0 obojica redovito treniraju za NK Karlovac. Treninzi se ljeti održavaju svaki dan, a zimi 3 puta na tjedan. Svaku subotu i nedjelju dečki igraju utakmice.

Luka Furač

Luka se bavi nogometom već pune 4 godine. Nije mu teško uskladiti treninge i školske obveze jer redovito uči i piše domaće zadaće. Najdraži predmet mu je matematika. Nikada nije preskakao treninge zbog učenja, niti zapuštao učenje zbog treninga. Išao je na mnogo turnira, od toga dva puta u inozemstvo. Ima 5 medalja, od toga je jedna zlatna. U budućnosti se planira baviti nogometom. Najdraži nogometni klub je njegov NK Karlovac, a uzor mu je Lionel Messi. Voli gledat akcijske filmove i komedije, a rado sluša Red Hot Chilli Pepperse i Guns 'n' Roses.

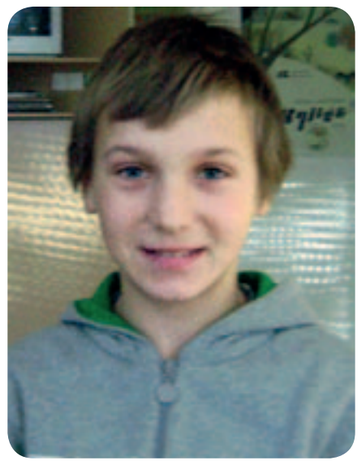

Patrik Lesić

Patrik trenira već 3 godine. Išao je na nekoliko turnira. Najdraža, ujedno i jedina, medalja je s turnira u Petrinji kada je osvojio 3. mjesto. Prolazi s 5,0 i nije mu teško uskladiti treninge i školu, iako priznaje da ponekad zbog zadaće ostane budan do 11 sati navečer. Najdraži predmeti su mu matematika, engleski i hrvatski. Želi se baviti nogometom a uzor mu je Ronaldinho. U slobodno vrijeme se voli družiti s prijateljima i igrati na računalu. Voli slušati rock, a kao i njegovom prijatelju Luki najdraži su mu bendovi RHCP i Gunsi. Voli gledati akcijske filmove s Bruceom Willisom. Poručuje svima da se bave nogometom jer je to zdravo i, možda, bude unosno.

Luka i Patrik su dokazali da se sve može kad se hoće. Mi im želimo da budu i dalje odlični učenici i još bolji nogometaši. Bravo!

Franka Kasunić, 7. a

Jedan dan u Budimpešti

Sedmaši i osmaši na jednodnevnom izletu u glavnom gradu Mađarske.

Na obali Dunava

U rano jutro jedne subote u travnju 2010. godine učenici sedmih i osmih razreda krenuli su na izlet u inozemstvo. Iako smo bili neispavani, u autobusu je bila dobra atmosfera. Neki su spavali dok su drugi pričali. Kada smo prešli granicu, razgledavali smo krajolik Mađarske koji nimalo ne nalikuje našemu. Na prostranim ravnicama uzgaja se uljana repica od koje se proizvodi biodizel. Na putu prema Budimpešti vidjeli smo najveće jezero Balaton koje Mađari rado nazivaju svojim "morem".

Nakon 6 sati vožnje stigli smo u Budimpeštu. Na rijeci Dunav nalazi se osam mostova, a mi smo vidjeli samo dva, Lančani ili Elizabetin most i Most slobode. Na obali Dunava smještena je i zgrada mađarskog parlamenta. Prešli smo preko Elizabetinog mosta, koji je prepoznatljiv budimpeštanski simbol, a ujedno i prvi stalni most između Budima i Pešte. Ime je dobi po Elizabeti Bavarskoj, ženi Franje Josipa.

Ništa bez šopinga

Po dolasku na parkiralište dobili smo sat i pol slobodnoga vremena za kupnju suvenira. Mađarska valuta je forinta. Prije kupovine u mjenjačnici smo promijenili eure u forinte, iako su skoro svugdje prihvaćali eure. Od učitelja smo dobili uputstva da se krećemo samo glavnom ulicom Rákóczi i da se držimo u grupama. Posjetili smo brojne štandove sa suvenirima te trgovine odjećom H&M, New Yorker, Marks&Spencer i druge.

Nakon sat i pol ponovo smo se okupili te autobusom krenuli u obilazak grada. Vidjeli smo brojne gradske znamenitosti i saznali mnoge zanimljivosti. Vidjeli smo Zoološki vrt i lunapark za veliku i malu djecu. Od vodiča smo saznali da se četvrti najveći lunapark u Europi nalazi upravo u Budimpešti.

Bogata povijest

Nakon obilaska grada stigli smo na Trg heroja. U središtu trga nalazi se Milenijski spomenik, najznačajniji nacionalni spomenik u čijem je središtu 36 metara visok korintski stup s krilatim anđelom Gabrijelom na vrhu. Ispred njega nalazi se Spomenik heroja koji je podignut u spomen nepoznatim borcima poginulim u ustanku 1956. godine. Iza Milenijskog spomenika mogu se vidjeti dvodijelne kolonade između čijih se stupova nalazi četrnaest, s lijeva na desno, kronološkim slijedom poredanih kipova kraljeva i istaknutih povijesnih ličnosti Mađarske, počevši od svetog Stjepana pa sve do Lajosa Kossutha, vođe revolucije u 19. st. Ispod svakog od kipova nalazi se brončani reljef koji prikazuje najznačajnije scene iz njihovih života.

Krenuli smo prema Ribarskoj tvrđavi u kojoj se nalazi sedam kupola za sedam mađarskih plemena. U njoj se nalazi i poznata crkva Sv. Matije. Imali smo sat i pol slobodnog vremena za kupnju i razgledavanje, a poslije toga smo se vratili u autobus i krenuli na jezero Balaton.

Na putu prema jezeru zapeli smo u velikoj gužvi. Ceste su bile zatvorene za automobile zbog biciklističkog prosvjeda. Nakon sat vremena nastavili smo putovanje. Na jezeru se nalazi luka za jedrilice, a bilo je usidreno i nekoliko turističkih brodova. Nakon kraćeg obilaska jezera krenuli smo put Duge Rese.

U autobusu smo se napričali i izmijenili dojmove. Budimpešta nam se svidjela jer nudi mnogo raznolikosti i kulturnih spomenika. Jednoglasno smo se složili da bi sve to vrijedilo ponoviti.

Franka Kasunić,7. a

VUKOVARAC

Vukovar je nekada bio jedan od najljepših gradova Slavonije. Ja to ne znam jer sam se rodio 1997., ali mi je mama rekla. Ona je rođena u Vukovaru i živjela je tamo do pada Vukovara.

To je grad koji leži na dvije rijeke Dunavi i Vuki, a nekada je bio poznat po najvećoj riječnoj luci u Europi, VUPIK-u, prekrasnim parkovima i starim dvorcima. Najpoznatiji je dvorac grofa Eltza u kojemu je nekada bio gradski muzej s nalazima iz Vučedola. Najpoznatiji nalaz je Vučedolska golubica koja je sada simbol grada. Dvorac je u ratu potpuno uništen. Uništena je i crkva Svetog Filipa i Jakova u kojoj se nekada nalazilo balzamirano tijelo sv. Bone, zaštitnika grada Vukovara. Njega su, isto, uništili, a ostala je sačuvana samo ruka koja je danas izložena u obnovljenoj crkvi.

Rat je u Vukovaru počeo 2. svibnja 1991. godine, kada je u predgrađu, točnije u mjestu Borovo Selo, mučeno i ubijeno 12 hrvatskih policajaca. Od tog dana, mama kaže, više ništa nije bilo isto. Prijatelji iz škole srpske nacionalnosti više nisu dolazili na nastavu, a gradom su počeli hodati bradati ljudi s čudnim zastavama. Ubrzo su po gradu počele padati granate. Mama kaže da je na dan znalo pasti po nekoliko tisuća granata. One nisu birale mjesto gdje će pasti. Rušile su i ubijale sve što je bilo u gradu. Moja mama jedno vrijeme uopće nije znala gdje su joj roditelji jer je radila u Radio Vukovaru, a pod granatama nije mogla otići kući. U gradu nisu imali ni struje, ni vode, ni hrane. Budući je u gradu bilo puno ranjenika i nisu svi mogli stati u bolnicu, bili su raspoređeni po podrumima. Kada se mama uspjela vratiti u svoj podrum, našla je baku i dedu. Moja je baka bila zadužena za ranjenike. Neki ranjenici su u podrumu i umirali a kako ih nisu mogli sahraniti na groblju, umatali su ih u plahte i najlone te čekali da dođe bar malo do prekida granatiranja kako bi ih mogli sahraniti u dvorištu ispred zgrade. Ljudi su bili gladni, umorni, prljavi i nisu imali lijekova. Ponekada nisu znali što se događa u gradu jer nisu imali struje da čuju vijesti na radiju. U podrumima je bilo jako hladno. Ljudi nisu smjeli paliti vatru da bi se ugrijali jer bi dim mogao otkriti sklonište.

Nakon tri mjeseca granatiranja Vukovar je pao. Bilo je to 18. studenog 1991. godine, a moja je mama tada imala 17 godina i 13 dana. Kaže da joj je bilo najteže kada su u podrum ušli četnici. Tukli su ljude, ranjenike su odmah ubijali, a ostale su izvodili na porušene ulice i tjerali ih u koloni do Veleprometa. To je bilo poduzeće s puno hangara u koje su zatvarali ljude. Tamo su proveli tjedan dana bez hrane, ležeći na mokroj slami. Jedanput na dan dobivali su samo pola šalice čaja. Stalno su ih izvodili van, ispitivali, tukli, a neki se nikad nisu vratili. Mojoj baki su zbog njenog djevojačkog prezimena polomili noge, a dedu su nekoliko puta izvodili na strijeljanje. Mama kaže da ni danas ne zna što ih je spasilo. Bilo im je strašno. Nisu znali što je s ostalima iz obitelji.

Nakon nekoliko dana čuli su da je mamin ujak ubijen na Ovčari, a njen deda u svojoj kući. Ubijen je tako da su mu odrezali glavu.

Nakon sedam dana mama i njezini roditelji odvezeni su u Srbiju, u logor u Rumu. Tamo su bili do 12. mjeseca kada su razmijenjeni u Bosni, u Brčkom.

Nakon toga nekoliko su godina tražili svoje ubijene. Mamin ujak pronađen je na Ovčari, a dedu su našli zakopanog na jednoj njivi, bez glave. Tako je i sahranjen.

Danas moja obitelj svake godine u studenom živi drugačije. Žao nam je što se ljudi samo tada sjete Vukovara i žrtve koju su Vukovarci dali za svoju domovinu. Palimo svijeće i molimo za poginule. Nekoliko puta godišnje odlazimo u Vukovar na groblje i na Ovčaru, a mama nam priča o svom gradu. Kaže da Vukovar više ne izgleda kao prije. Ulice su drukčije, još uvijek porušene, kuće više nisu iste, a ljudi nepoznati.

Meni je Vukovar, svejedno, lijep. Najljepši mi je Dunav jer je velik i plav. Volim gledati Vodotoranj koji još uvijek stoji izrešetan granatama kao podsjetnik na rat. Drago mi je što mogu ponekad otići tamo.

Iako sam rođen poslije rata i u drugom dijelu domovine, zbog svega što sam vidio i čuo, a i zbog svoje obitelji, ja sam, isto, Vukovarac.

Bruno Špehar, 7. b

Lina Škot, 2. b

Marko Pavlaković, 2. b

STVARAONICA

Život s Facebookom

Josip Frković, 4. razred PŠ Bosiljevo

Lina Škot, 2. b

Mateja Frketić, 7. a

Luka Lipoščak, 4. razred PŠ Grabrk

„Dobro jutro!" Statusom na Facebooku započeo je dan. Jutro je bilo tako lijepo. Ali zašto? Ne zato što je vani bilo sunčano jer ni rolete nisam podigla, već zato što su me na Facebooku dočekali oni. Lista prijatelja za dopisivanje bila je prepuna.

Statusi vrve o tome kako je tko spavao, što se događa i kakve je tko volje. Ako želiš znati tko se s kim posvađao ili pomirio, moraš pročitati sve statuse. Baka podiže glas, zove na doručak. Bezvoljno i ljuto joj udovoljim te se vratim na Facebook. Baka me ponovno zamijeti na računalu i počne nešto pričati. Mislim da se čak i derala. Izraz lica bio je poprilično ljut, bore su se isticale, ali nisam je mogla slušati, dopisivala sam se s Anom. Pričala mi je o jučerašnjim događajima. Točnije o razgovoru s Antom. „Bilo je zanimljivo, čini se.", odgovorim joj. Baka ostaje bez glasa trudeći se objasniti nešto. Vjerojatno o tome da je Facebook štetan. Tu sam priču već čula pa me i nije previše zanimalo što priča. „Onda barem napiši zadaću.", bila je uporna. „Ali bako, nemam zadaće!" kažem joj. Naravno, lažem. Ne u potpunosti, djelomično. Na Facebooku su objavljena pitanja za sutrašnji test iz povijesti pa se baš i ne brinem oko toga. „Onda idi van! Ne možeš cijeli dan biti za računalom, na tom, tom..." „Facebooku, bako!" Nikako da to zapamti, za nju kao da je vrijeme stalo. „Ali nemam s kime van. Uostalom svi su sada na Facebooku, nemoj me ometati!" rekla sam joj povišenim glasom. Njene oči su zasjale, počele su joj teći suze. Skinula je naočale i obrisala ih, ali suze nisu prestajale. Klizile su jedna za drugom. Izgledala je očajno. Je li zaista bilo tako ozbiljno? Jesam li je toliko povrijedila? „Oprosti bako, pretjerala sam." U tom sam trenu isključila računalo. Ona je šutjela. „Bako, reci nešto molim te. Nemoj se ljutiti." Spustila je pogled prema računalu. „Trebalo je olakšati život svima nama, ali ga je samo upropastilo." Shvatila sam da priča o računalu. „Zašto si ga ugasila?" upitala me. „Vidjela sam tvoje oči, bile su tužne. Zažalila sam što sam te samo tako ignorirala." Počela je pričati o meni, mom djetinjstvu, vremenu dok nisam bila zaluđena računalom. Shvatila sam da život provodim na Facebooku, da više ni ne idem van. Ne sjećam se kada sam se zadnji put družila s bakom. Iz mojih očiju, koje su do maloprije čitale statuse na Facebooku, potekle su suze. Pogledala sam kroz prozor i ugledala sunce. Samo je jedno pitanje bilo dovoljno da vratim osmjeh na bakino lice: „Jesi li za sladoled?"

Barbara Erdeljac, 8. a

Žućko

Naš školski pas zove se Žućko. To je jako sladak pas koji voli sve u školi, od učitelja do učenika. Svi se mi brinemo o Žućku i svi ga volimo.

Nedavno je odlutao i svi smo se brinuli. Bilo nam je jako žao. Mislili smo da se izgubio i da se više neće vratiti. Pokušavali smo ga naći, ali bezuspješno. Nitko nije znao gdje je. Nakon dva tjedna netko ga je pronašao u Vrbovskom. Ravnateljica je išla po njega i dovela ga natrag u školu. Svi smo bili sretni kad smo ga vidjeli, a on je bio nekako zbunjen i dugo je njuškao oko škole.

Učitelji su rekli da je osjetio kako dolazi ljeto pa je, očito, krenuo na ljetovanje i tako se izgubio.

Anamarija Vitolić, 6. razred, PŠ Bosiljevo

Roko Blašković, 1. a

Lana Skolan, 1. a

Lucija Rožić, 1. a

Školo, sretan ti rođendan

Školo, iz sveg ti srca želim sretan 50. rođendan!

Ti si mi najljepša škola u Hrvatskoj i nikada te ne bih napustio. Imaš najljepše učionice, klupe i stolice.

Najurednija si škola koju sam ikada vidio. Imaš lijepi voćnjak, školski vrt i igralište. Želim ti još puno dobrih učenika!

Svi znamo da si Eko-škola i da brineš o okolišu i prirodi, kao i ja, tvoj učenik.

Volim te, školo!

Tvoj Dominik

Dominik Popovački, 4. b

I odrasli griješe

Prije dva tjedna u mojoj novoj sobi dogodilo se nešto čudno.

Jurij, Jakob i ja igrali smo se kockama. Mama je upravo došla s posla.

Kad je ušla u sobu, otvorila je prozor da bi u nju ušao svježi zrak. Nakon 15 minuta zatvorila je prozor i poravnala zavjesu. Na njoj se ukazala ogromna rupa. „Mina, Juraj, Jakob!" počela je vikati „Tko je potrgao zavjesu?!" Nije ni čekala da joj odgovorimo. Odmah je nastavila: „Mina, kako možeš? Što ste radili? Pa to su nove zavjese koje sam kupila prije par mjeseci!" Braća i ja smo začuđeno gledali. „Nisam ja!" rekao je Jakob. „Ja nisam!" rekao je Jurij. „Ne znam tko je to napravio", rekla sam ja. „A jesam li možda ja?!" još uvijek je vikala mama i nastavila prigovarati.

Kad smo se navečer spremali u krevet, iz sobe se začuo čudan zvuk. Potrčali smo u sobu i ugledali našeg mačka kako se penje po zavjesi. Zagonetka je bila riješena. Našli smo krivca za potrganu zavjesu. Mama nam se teška srca ispričala i počela vikati na mačka koji se u tren oka sakrio pod krevet.

Mina Boljar, 3. a

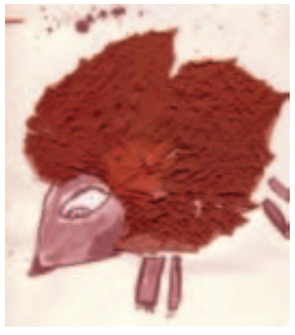

Lovro Jarnević, 3. razred PŠ Grabrk

Leonard Špelić, 1. razred PŠ Bosiljevo

Žućkov povratak

Ja sam Lea i idem u Osnovnu školu „Ivan Goran Kovačić" u PŠ Bosiljevo. No, ne pišem sastavak o sebi, nego o Žućku, našem školskom psu.

Žućko je slatki, žuti pas. Hobi mu je čuvanje učenika, učitelja i cijele škole. Voli se igrati i maziti. Vrlo je umiljat. Došao je jednog dana kao lutalica. Hranili su ga radnici škole, najviše domar i čistačica. Tako je Žućko ostao kod nas i postao školski pas. No, nedavno je odlutao i nije ga bilo dva tjedna. Svi smo bili tužni, a neki su čak i plakali. Odjednom se dogodilo nešto čudno. Peti razred je bio vani na tjelesnom. Začuli smo zvono. Mislili smo da je neka zabuna jer još nije trebalo zvoniti za kraj sata. Ostali smo još malo vani. U jednom trenutku vidjeli smo žuti rep iza zida škole, a onda smo svi u isti čas povikali: „Žućko!!!" Brzo smo potrčali prema njemu i shvatili da je zvonilo zato jer se Žućko vratio. Svi su izašli iz škole kako bi ga vidjeli. Ravnateljica škole je rekla da je pronađen u Vrbovskom.

Nadam se da naš najdraži pas više nikad neće odlutati.

Lea Sutlić, 6. razred, PŠ Bosiljevo

Sonja Krainović, 1. b

PREDSTAVLJAMO

Nadareni, vrijedni, uporni...

Matematičarka Barbara

Barbara Erdeljac osvojila je prvo mjesto na Županijskom natjecanju iz matematike 2010. godine u kategoriji sedmih razreda. Njena mentorica je bila profesorica Mirjana Puljar. Svoju ljubav prema matematici razvila je još u 3. razredu na dodatnoj nastavi kod učitelja Čurilovića. Pitali smo je ima li koji savjet za učenike kojima je matematika teška. „Najvažnije je gradivo razumjeti, a za to treba redovito raditi", kaže Barbara. Osim matematike voli i hrvatski jezik. Odlična je učenica. Nikada nije išla na instrukcije ni iz kojeg predmeta.

Barbara se u budućnosti ne planira baviti poslom usko vezanim uz matematiku. Želi se upisati u gimnaziju, ali ne zna što bi studirala. Sviđa joj se zanimanje logopeda.

Već tri godine trenira judo. Ima zeleni pojas.

Najdraža boja joj je zelena i crna, najbolji film „Ne reci ni riječ", a najdraža knjiga „Dadilja".

Voli se šaliti i družiti s prijateljima.

I ove godine priprema se za natjecanja. Za sada su u planu tri. Želimo joj puno uspjeha!

Mateja Frketić, 8. b

Svestrani Matija

Matija Petrunić je odličan učenik 7. b razreda. Osim u redovnu ide i u glazbenu školu. Svira klavir pet godina, a prvo što je naučio svirati bila je pjesma „Bratec Martin".

Danas Matija svira vrlo zahtjevne kompozicije. U početku mu je bilo teško naučiti svirati klavir, ali sada više nije. Iako voli slušati i klasičnu glazbu, puno više voli rock. Nije još siguran hoće li nastaviti glazbenu školu nakon što završi osnovnu, ali volio bi biti poznati klavirist.

Osim glazbe voli igrati igrice na internetu, čitati knjige (ali ne obaveznu lektiru), igrati košarku. Ima puno prijatelja. Najbolji prijatelj mu je Kristijan.

Od predmeta u školi najviše voli geografiju, najdraže godišnje doba mu je proljeće. Ima kućnog ljubimca ribicu. Na kraju razgovora smo ga pitali koje tri želje bi želio da mu zlatna ribica ispuni. „Prva želja je da budem slavan klavirist, druga da imam novaca i treća da sam pametan", odgovorio je nakon kratkog razmišljanja Matija.

Valentina Ivšić, 7. b

Crta, crta, crtica

Sestre Doris (8. a) i Ines (6. b) Mržljak imaju jako zanimljiv hobi. Bave se izradom crtanih filmova. Crtić na kojem su radile, pod naslovom „Frka na farmi", prikazan je na karlovačkoj filmskoj reviji „Four river film festival" u rujnu 2010.

Doris i Ines su nadarene za crtanje i već godinama pohađaju tečaj crtanja i slikanja Gradskog muzeja Karlovac koji vodi akademska slikarica Aleksandra Goreta. Tamo su čule za tečaj crtanja filmova koje za vrijeme zimskih praznika u Gimnaziji Karlovac vodi Vjekoslav Živković. Za rad na crtanom filmu je, osim spretne ruke, jako važno i strpljenje. „Jedan crtani film rade tri učenika i jedan asistent. Prvo se smisli ideja pa se radi scenarij. Zatim se crtaju scene na velikom papiru pa na staklu i naposljetku sve se slike spoje u jedan film. „Jedna sekunda crtanog filma sadrži 24 slike", kaže nam Doris. Zvuk na filmu dodaju učenici Gimnazije.
Doris i Ines su dosada napravile dva crtića na temu životinja.
Sestre Mržljak dokazale su mnogo puta svoju nadarenost. U svakom boju Breze objavimo po neki njihov rad. U studenom 2010. godine likovni rad Ines Mržljak osvojio je 1. mjesto na natječaju za izradu likovnih radova u okviru kampanje „Živim život bez nasilja" koji je provela Policijska uprava Karlovačke županije. Dodajmo još da su obje sestre odlične učenice.

Kristina Čurilović, 8. a

oni su napravili prvi korak prema ostvarenju svog sna

Nagrađeni rad Ines Mržljak

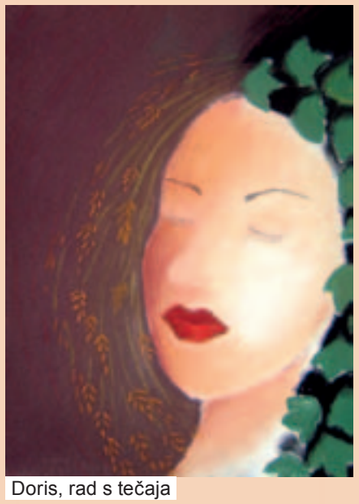

Doris, rad s tečaja

Majstor breakdancea

Kristijana Skočića svi u školi znaju po nastupima na školskim priredbama. Iako ima samo trinaest godina, on je pravi majstor u breakedancu. Povod za razgovor s Kristijanom je njegov nastup u popularnoj TV emisiji Super talent.

Kristijan se breakedancom bavi tri godine. Trenira u klubu Promenada u Karlovcu. Probe se održavaju tri puta tjedno, ali on dolazi na treninge svaki dan. Na treninzima se prvo zagrije, a tek nakon toga slijedi prava vježba. „Da bi svladao elemente, potrebno je puno vježbe i truda", kaže Kristijan. Sudjelovao je na mnogim natjecanjima. Osvojio je prvo mjesto u svojoj dobnoj skupini na natjecanju u Karlovcu. U Beču je osvojio drugo mjesto. Nedavno je bio na natjecanju u Sloveniji i Italiji. Kaže da je za izvedbu svake točke bitna dobra koncentracija jer je opasnost od ozljeda velika. „Kod plesa mi nisu bitne nagrade nego druženje. Volim upoznavati breakere iz raznih dijelova svijeta", govori nam Kristijan. Nastupio je u Super talentu zajedno sa svojim trenerom. Prošle su godine pokušali, nisu se uspjeli kvalificirati, ali nisu odustali. Ove godine su se plasirali u finale i završili na petom mjestu. „Dok sam nastupao, srce mi je jako lupalo i imao sam tremu", rekao je. Njihov nastup oduševio je i žiri i publiku, a da se pitalo naše učenike, sigurno bi i pobijedio. Najdraži predmet mu je tjelesni, a bavi se još i nogometom.

Matea Frketić, 8. b

ŠKOLSKA MODA

Furam svoj stil

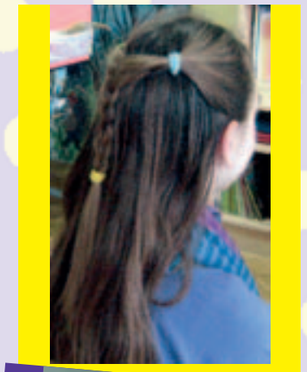

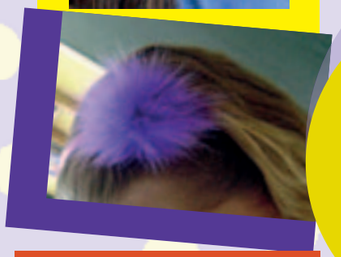

Frizura. Netko voli dugu, netko kratku kosu. Boja kose je također važna. Posebni dodaci kosi su raznoliki rajfovi, špange, lastike i mnogi drugi ukrasi.

Izgledati lijepo i pokazati se u najboljem svjetlu, želja je većine ljudi.

Zato mnogi prate modu. Odrasli, ali i djeca vole se lijepo odijevati.

Postoje razni stilovi kao što su: sportski, romantični, rokerski, pankerski, klasični… Odjeću biramo ovisno o tome kako se osjećamo ili prema glazbi koju slušamo. Naravno, ovisno i o tome koliko godina imamo.

Kakav ukus vlada u našim učionicama i školskim hodnicima? Najčešći odjevni predmeti u školi su uske traperice ili tajice, neka cool majica i još neki modni dodatak.

Prema brzinskoj anketi na školskom hodniku najdraža boja je ljubičasta.

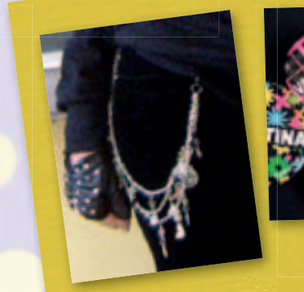

Nakit, raznolike ogrlice, narukvice, prsteni, bedževi... odličan su način da stvorite svoj vlastiti stil.

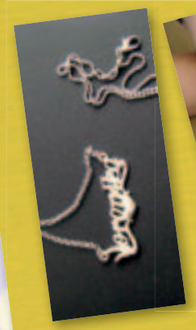

A vidi mene!

Za oko su nam zapele naše učiteljice koje su uskladile svoj stil odijevanja i svoju osobnost.

Franka Resovac, 7. b

Gordana Hrgovan

Tanja Vojnić

Vedrana Čop

ZABAVNI KUTAK

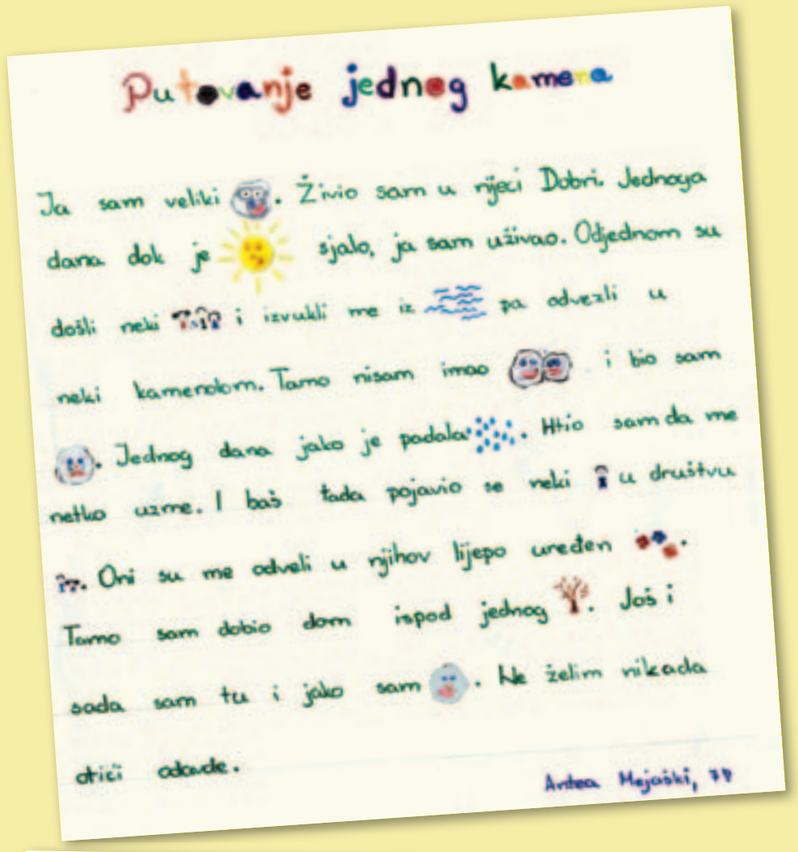

Putovanje jednog kamena

Ja sam veliki . Živio sam u rijeci Dobri. Jednoga dana dok je sjalo, ja sam uživao. Odjednom su došli neki i izvukli me iz pa odvezli u neki kamenolom. Tamo nisam imao i bio sam . Jednog dana jako je padala . Htio sam da me netko uzme. I baš tada pojavio se neki u društvu . Oni su me odveli u njihov lijepo uređen . Tamo sam dobio dom ispod jednog . Još i sada sam tu i jako sam . Ne želim nikada otići odavde.

Andrea Majoški, 7.b

Biseri iz školskih klupa

– Što su samostani?
– Samostani su mjesta gdje ljudi sami žive.

Učitelj: „Reci mi nešto o Norveškoj."
Učenik: „Norveška zemlja je strmija od Švedske."

– S čim pucaš nogometnu loptu?
– S tenisicom.

– Što rade operni pjevači?
– Deru se bez veze.

Učiteljica: „Kako nazivamo sjedilački oblik žarnjaka?"
Učenik: „Trp"

Učiteljica: „Kako se zovu okrugle bakterije?"
Učenik: „Sperma."

Učiteljica: „Koliko je 6:6?"
(7 razred)
Učenik: „3."

– Parni stroj se primijenio u meteorologiji.

– Manufaktura je staklena radionica za proizvodnju kože.

– Na kojem jeziku su Slaveni održavali bogoslužje?
– Glagoljicom.

– Kako se zovu braća koja su širila pismenost?
– Castanin i Metalic.
–?
– Braća Slavenaca.

Učitelj: „Gdje se nalazi Dubrovnik?"
Učenik: „Na obali."
Učitelj: „Na obali čega?"
Učenik: „Na obali kopna."

Kraljevina Jugoslavija se odupirala da Njemačka bude u Njemačkoj i to je razlog napada.

Granica je debela tanka linija.

Zagonetke

Pogodi što je...

Iz najnovije knjižice Miroslava Šanteka, Zagonetke za đake veseljake odabrali smo za vas nekoliko zagonetaka. Miroslav Šantek je naš sugrađanin. Bio je prvi ravnatelj naše škole od 1960. do 1973. godine. Bavi se slikarstvom i zagonetaštvom.

Znam ogledalo
koje samo zimi živi.
Nema ga na polju,
putu, voćnjaku, njivi.
Na vodi se javi
dok traje zima,
tako se ona
u što ogledati ima.

Vitka, tanka
dugorepa vragolanka!
Kad putuje,
rep joj se krati,
često se kući
ibez repa vrati.

Vele da je ona
mudra ptica.
Ime joj ima
četiri slova,
a zove se _ _ _ _.

U dvije kuće stat će
desetero braće.
A svaki će se u kući
pod svoj krov zavući.

Gle, na stazi dva trkača,
jedan drugog stalno slijedi,
svaki želi da pobjedi.
Onaj dugi brzo hita,
onaj kratki jedva gmiže.
Kad dugonja kratkog stiže,
prođe kraj njeg', dalje juri,
korak grabi, stalno žuri.
Sve to traje noću danju,
neprekidno u kretanju,
po kružnoj se stazi kreću,
natječu se i nadmeću.
Nikad ne stoje
jer nam vrijeme kroje.

Rješenja: led, igla-konac, sova, rukavice, sat

Križaljka

Vodoravno:

1. zaleđena voda
2. benzinska tvrtka
3. dom je…
4. životinja koje pliva
5. svaki čovjek je ima, tako se zove jedan dućan
6. glavni sastojak makovnjače

Okomito:

1. antibiotik je…
2. poklon
3. vrsta papige
4. njom snimate

Kristjan Kovče, 6. a

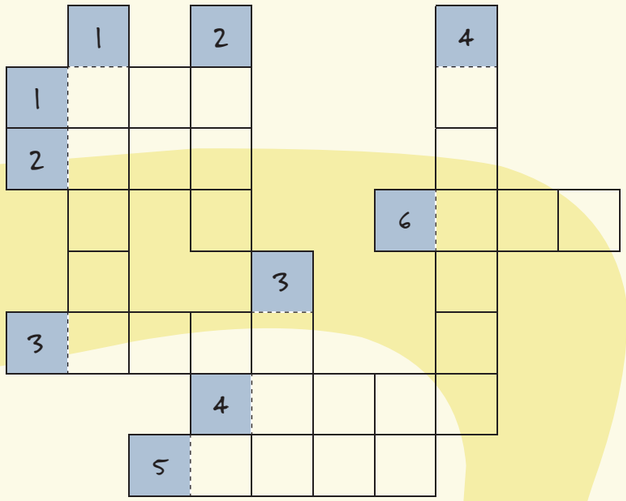

1	9	12	14	16	19
2					
3					
4				17	
5	10				
6			15		20
7					
8	11	13		18	

Vodoravno

1. Muško ime
2. Dio kojim se biljka hvata za okolne predmete
3. Švedski proizvođač namještaja
4. Jug
5. Popiti na...
6. Gdje borave zatvorenici
7. Šesto slovo abecede
8. Miris, okus
17. Karlovac

Okomito

1. Sjajno nebesko tijelo
9. Glavni... u filmu
10. Karlovac
11. Radijus
12. Nevjernik
13. Okruglo slovo
14. Žensko ime
15. Sredstvo za čišćenje
16. Koprivnica
17. Poput ili...
18. Prvo slovo abecede
19. Zeleno mjesto u pustinji
20. Izbočina kopna u more

Lea Biličić, 6. b

Rješenje

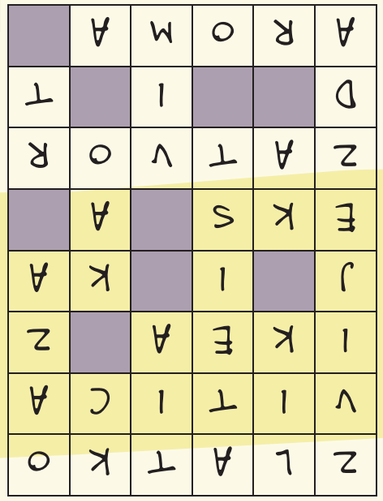

Antea Mejaški
i Franka Resovac, 7. b

SAMBA Dance